

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

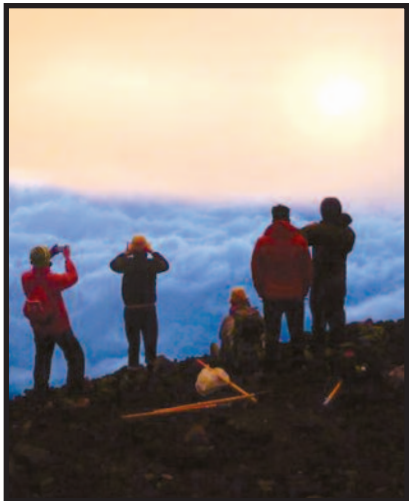
ANTRADIENIS – TUESDAY, 2018 RUGPJŪČIO–AUGUST 28, 2018 • Vol. CIX NR. 103

Kaina 1.50 dol.

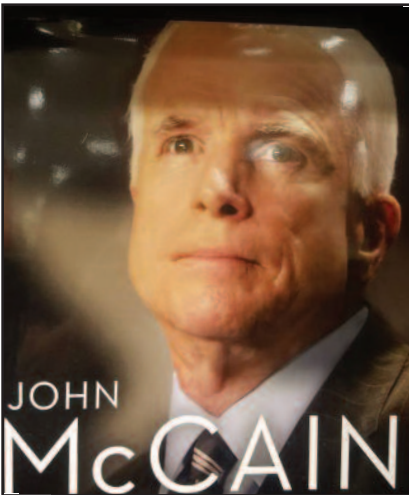
PERIODICALS

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 08-27-2018

ŠIAME NUMERYJE:

Apsuko ratą
aplink pasaulį – 6 psl.

Netekome didelio Lietuvos
draugo – 10 psl.

DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Ramiojo vandenyno pakrantėje Ocean Beach paplūdimyje prie laužo susirinkę lietuviai, latviai ir estai uždegė laužą ir taip prisijungė prie Baltijos šalių renginio „Senovinė ugnies naktis – šimtmečio laužai“.

Una Veilande nuotr.

Šimtmečio laužas liepsnojo ir prie vandenyno

VIRGINIJA PETRAUSKIENĖ

Šventės „Senovinė ugnies naktis – šimtmečio laužai“ ugnys savaitgalį, rugpjūčio 25 dieną nušvito ne tik Baltijos jūros paplūdimiuose Lietuvoje, Latvijoje ir Estijoje. Simbolinis Baltijos šalių laužas suliepsnojo ir Amerikoje – Ramiojo vandenyno pakrantėje, San Francisco esančiame Ocean Beach. Čia gyvenantys lietuviai, latviai ir estai – iš viso 87 žmonės – prie draugys-

tės laužo susirinko kartu paminėti Baltijos jūros valstybių bendrą istoriją, o taip pat ir jų valstybingumo šimtmetį, taip pat ir šias tris tautas nuo amžių vienijančios Baltijos jūros reikšmę.

Sunki misija – susirasti laužavietę

Susirinkusieji šventė smagiai, o kartu ir pakiliai, skambėjo dainos. Lietuviai neprilaikydami balsų traukė Vytauto Kernagio dainą „Mūsų dienos kaip šventė“ – visų nuotaika buvo puiki.

Tiesa, prieš prasidedant renginiui, organizatoriams teko nemažai pasistengti, kad susirinkusieji gautų vietą prie vienos iš paplūdimyje esančių laužaviečių. Kadangi oras tą vakarą buvo žvarbus, nemažai amerikiečių norėjo pavakaruoti prie laužų vandenyno pakrantėje. O Kalifornijoje yra griežta tvarka: negali kurti ugnies kur panorėjęs. Yra tam numatytos vietos, ten įrengtos saugios laužavietės. Tokia tvarka visiems savaime suprantama ir priimtina, nes kasmet šioje valstijoje kylantys gaisrai sunaikina milžiniškas miškų teritorijas, nuodėguliais paverčia kelyje pasitakiusius žmonių namus.

„Paplūdimyje užsiėmėme viena laužavietę ir ją saugojome nuo popietės 3 valandos, nors pats renginys buvo numatytas tik vakare, jau temstant, – prisiminė Birutė Gedrimaitė, SF Lithuanian-American Community sekretorė, viena iš renginio organizatorių.

– 3 psl.

Čikagos lituanistinė mokykla laukia naujokų

Mes čia!

ČLM archyvo nuotr.

Čikagos lituanistinėje mokykloje (ČLM) gausu naujų idėjų. Svarbiausias dalykas, kuriuo mokykla didžiuojasi, tai abiturientams skirta pinigine stipendija, kurią ČLM gali skirti mokyklą parėmusių mecenatų, aukotojų dėka. Šiemet stipendiją pelnė trys šauniausi abiturientai – Kipras Januška, Laurynas Zavistanavičius ir Stefanija Rekašiūtė. Kiekvienas norintis gauti stipendiją abi-

turientas privalėjo įvykdyti tam tikrus reikalavimus. Reikiamą medžiagą pagal reikalavimus surinko ir komisijai pristatė 7 mokiniai, bet tik trims pasisekė ją gauti. Kiekvienas abiturientas gavo 1000 dolerių stipendiją, kurią galės panaudoti mokslui universitete arba kitoje aukštojoje mokykloje.

– 4 psl.

Įsimylėjęs save varžovų neturi – Marcus Tullius Cicero

Nauja knyga apie BATUN organizacijos istoriją

JAAK TREIMAN

Estijos garbės konsulas Los Angeles mieste

Baltijos kraštų nepriklausomybės judėjimui, vykusiam už Estijos, Latvijos ir Lietuvos ribų, kreipiama per mažai dėmesio. Šis judėjimas buvo daugialypis. Visos jo dalys turėjo bendrą tikslą, nors veikė beveik savarankiškai.

Estija, Latvija ir Lietuva atgavo nepriklausomybę ne vienos organizacijos ar vieno asmens, veikusių Baltijos valstybėse ar už jų ribų, dėka. Tačiau BATUN organizacija (Baltic Appeal to the United Nations) čia prisidėjo išskirtinai. Neseniai pasirodžiusi knyga „The Story of BATUN: Baltic Appeal to the United Nations“, kurią parašė Sirje Okas Ainso, pateikia BATUN organizacijos narių veiklos chronologiją. Knyga palaipsniui pateikia drąsių nepriklausomybės judėjimo tikslų metmenis ir parodo, koki vaidmenį suvaidino BATUN-as siekiant tų tikslų įgyvendinimo.

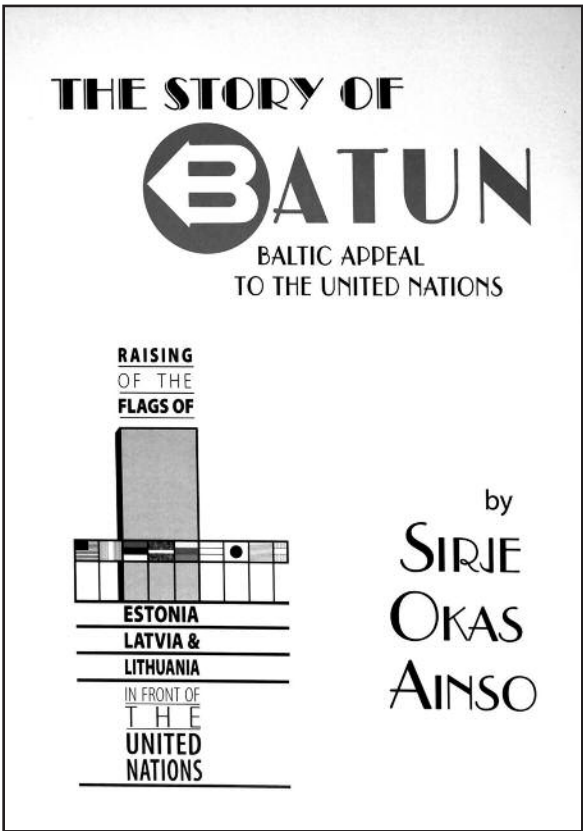
Knygos pradžioje autorė aprašo BATUN organizacijos atsiradimo akstiną. 1965 m. buvo pasiūlyta rezoliucija, kurią paruošė Baltijos kraštų veikėjų grupė, vadovaujama Lietuvos Nepriklausomybės atstatymo komiteto. Rezoliucija buvo pavadinta „Baltic Appeal to the Conscience of the United Nations“ (Baltijos kraštų kreipimasis į Jungtinių Tautų sąžinę). Joje buvo iškeliamas vadinamasis „baltiškasis klausimas“ (the Baltic question), t. y. Sovietų Sąjungos neteisėta Estijos, Latvijos ir Lietuvos okupacija. Veikėjai rezoliuciją siekė įtraukti į Jungtinių Tautų darbotvarkę, kad Jungtinių Tautų Generalinė Asamblėja ir Specialusis dekolonizacijos komitetas ją galėtų svarstyti ir imtųsi atitinkamų veiksmų.

Naujas baltiškios veiklos etapas

Pasiūlyta rezoliucija nebuvo įtraukta į Generalinės Asamblėjos darbotvarkę, tačiau veikėjams pavyko rezoliuciją išgarsinti ir organizuoti visuomenės pritarimą jai. Tai buvo naujas baltiškios veiklos etapas. Ši veikla buvo organizuojama tam, kad „baltiškasis klausimas“ išliktų politiškai aktualus.

Pasinaudodami 1965 m. žygio sužadinta energija, kai kurie veikėjai sudarė nevalstybinę, atskirų žmonių remiamą BATUN organizaciją. Šios organizacijos nariai ir rėmėjai išplėtė savo veiklą ir nuolatos kėlė Sovietų Sąjungos įvykdytos Baltijos kraštų okupacijos klausimą. Nors savo organizaciją jie pavadino „Baltic Appeal to the United Nations“, bet ji nuolatos buvo vadinama BATUN vardu.

BATUN buvo baltiškų organizacijų bendro fronto dalis. Šis frontas viešai keldavo Sovietų Sąjungos neteisėtą Estijos, Latvijos ir Lietuvos okupaciją. Atskiros etninės organizacijos, pvz. „Estonian American National Council“ (Amerikos estų tautinė taryba) ir „American Latvian Association“ (Amerikos latvių draugija), veikė kartu su organizacijomis, kurios apėmė visas tris Baltijos valstybes: su „JBANC – Joint Baltic American National Committee“ (Jungtinis Amerikos baltų tautinis komitetas), su „Baltic American Freedom League“ (Amerikos baltų laisvės sąjunga) ir su BATUN. Autorė Sirja Okas Ainso nepamini, kad šios organizacijos ne visuomet sutarė, tačiau buvo viena išimtis. Kiek prisimenu, BATUN išskirtinai sugyveno su visomis kitomis bendromis ir etninėmis baltų organizacijomis. Galbūt priežastis buvo ta: jos

BATUN atstovai prie Jungtinių tautų1987 m. Iš k.: Margers Pinnis, Sirje O. Ainso, Baiba R. Pinnis ir Narcizas Preilaidas

vienintelė veiklos sritis buvo „baltiškojo klausimo“ kėlimas Jungtinėse Tautose. Kitos organizacijos šį tikslą daugmaž ignoravo. Tos kitos organizacijos savo dėmesį labiausiai kreipdavo į Kongreso narių, vietinių politikų ir spaudos atstovų įtaigojimą.

Tos kitos organizacijos kartais rungtyniaudavo tarpusavyje, stengdamosi paveikti Kongresą ir atkreipti spaudos dėmesį į Estiją, Latviją ir Lietuvą. Tuo tarpu BATUN veikė atskiroje dirvoje ir nebuvo laikoma varžovu. Visi pripažino, kad Jungtinių Tautų įtaigojimas buvo BATUN veiklos sfera.

Ši knyga sėkmingai dokumentuoja BATUN pastangas. Knyga „The Story of BATUN“ yra didelis įnašas į negausiai aprašytą jo laikotarpio istoriją. Tiems, kurie dalyvavo tuose įvykiuose, ši knyga atgaivins prisiminimus, o tiems, kurie juose nedalyvavo, bus lengvai skaitoma tų laikų istorija. Knygoje yra vardynas, joje yra išspausdintas gausus istorinių nuotraukų rinkinys. Knygos gale, priede, yra skelbiami dokumentai, kurie nepaprastai vertingi tiems, kurie domisi Baltijos diasporos veikla okupacijos metais.

Autorė teigia, jog ji nuoširdžiai stengėsi užtikrinti, kad šis svarbus idealistiškai nusiteikusių Baltijos kraštų tremtinių gyvenimo etapas nebūtų pamirštas.

Praeitį reikia išsaugoti ir ją reikia palaikyti gyvą. Tuo būdu kiti galbūt bus paskatinti kovoti už teisingumą – bet kurioje srityje ar bet kuriuo būdu, – teigia autorė.

Savo tikslą autorė pasiekė. Ji pati buvo aktyvi BATUN veikėja. Bedirbdama BATUN organizacijoje ji susipažino su savo būsimo vyru Heino Ainso, kuris keturis kartus buvo BATUN pirmininkas. Knyga parašyta anglų kalba.

Kaina su persiuntimu – 45 dol. Ją galima užsakyti kreipiantis į pačią autorę, rašant elektroninio pašto adresu: siriainso@aol.com.

Vertė Rimas Černius

Jaunimo demonstracijos 1970 m.

DRAUGAS
(USPS-161000)
THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday
and Saturday
except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by
the Lithuanian Catholic Press Society,
4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.
Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284
Periodical class postage paid at Chicago, IL
and additional mailing offices.
Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA **\$250.00**
JAV – metams **\$150.00** • 1/2 metų **\$80.00** • 3 mėn. **\$57.00**
Pirma klase – **\$340.00** • kartą per savaitę **\$240.00**
[Kanadą] – metams **\$390.00** (USD) • 1/2 metų **\$210.00** (USD) • 3 mėn. **\$110.00** (USD)
[Lietuvą] paprastu paštu – metams **\$120.00** • 1/2 metų **\$66.00**
Internetinė prenumerata – metams **\$99.00**

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA
JAV metams **\$95.00** • 1/2 metų **\$70.00** • 3 mėn. **\$48.00**
[Kanadą] – metams **\$150.00** (USD) • 1/2 metų **\$120.00** (USD) • 3 mėn. **\$75.00** (USD)
[Lietuvą] – metams **\$70.00**

Mažindami pašto išlaidas, prenumeratos kvitų nesiunčiame. „Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.
Administracija dirba kasdien nuo 9:00 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
Redakcija dirba kasdien nuo 8:00 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.

Administracija – skelbimai@draugas.org., administracija@draugas.org
Reklama – Audronė Kižytė, audreykizys@gmail.com, 630-805-1404

Vyriausioji redaktorė – Ramunė Lapas
vyr.redaktore@gmail.com
Redaktorė – Virginija Petrauskienė
Techninis redaktorius – Jonas Kuprys
Korektorė – Dalia Sokienė

Už skelbimų turinį ir kalbą neatsakome.
Straipsnių autorių nuomonė nebūtinai sutampa su redakcijos nuomone.

Apie lietuvių kino režisierių Emilį Vėlyvį, kuris savo naują filmą „Zero Live Show“ reklamavo lenkiškoje Lietuvos dalyje, Turgelių bažnyčioje, per Žolinę, „Draugas“ yra rašęs būtent šio „performanso“ proga. „Menininką“ pasmerkė visi – pradedant paprastais žmonėmis, baigiant politikais, tylėjo tik pačių teatralų kasta, tikriausiai bijodama smerkti savo kolegą, – ką žinai, gal ir tau kada nors režisierius palieps spjauti į ką nors šventa, o kišenėje švilpaus vėjai...

Iš viešosios erdvės atrodo, kad mes esame visiškai su savimi susipykę, keikiamės, riejamės be atvangos, bet štai dėl menininko Vėlyvio sutarime – jis tikras paršas. Pasirodo, kad yra dalykų, dėl kurių galime susivienyti. Beje, Vėlyvio filmai yra pikti, pilni keiksmazodžių, tarsi būtų statyti pagiriomis sergancio žmogaus, kuriam visas pasaulis atrodo nepakenčiamai bjaurus ir ant visų norisi „dėti“. Tokia buvo ir naujausio jo filmo reklama: Turgelių bažnyčioje prieš mišias, kai žmonės kalbėjo rožinį, pasirodė trys žmogystos, apsirengusios bažnytiniais rūbais, vienas jų buvo su giltinės kauke, kažką vapaliojo (ką – daugelis nesuprato), kvietė į savo filmą ir, apeliuodami į Žolinės šventę, dalijo suktines, panašias į „žolės“, kurią rūko besinarkotizuojantys.

Mėgstu patikrinti savo tautiečių reakciją į kai kuriuos dalykus ir vis pasirašiau po internetinį mėlyną. Po straipsniais apie E. Vėlyvio komandos poelgį Turgelių bažnyčioje atsiliepimai buvo išskirtinai kultūringi, ir tai rodo, kad ši tema skauda tik tam tikro lygio žmonėms. Pašlemėkas buvo vienas kitas, kuris keikė Bažnyčią, primindamas kryžiaus karus. Vilniaus arkivyskupija, beje, pareiškė nereaguosianti į šią purvinos reklamos kampaniją ir nedarysianti jai paslaugos, Lietuvos Bažnyčiai dabar yra kas veikti – pats įkarštis ruošiantis Popiežiaus atvykimui.

Provokaciją pasmerkė

Vilniaus universiteto prof. Paulius Subačius, rašantis Katalikų Bažnyčios ir tikėjimo temomis, sakė, kad pats faktas, jog pamaldų metu, be klebono sutikimo, bažnyčioje buvo vaidinama ir filmuojama, jau savaime yra kriminalinis nusikaltimas. Ši E. Vėlyvio provokacija – sakralios vietos apsaugos pažeidimas ir pamaldų trukdymas: „Visiškai nesvarbu, koks to siužeto turinys – ar jame kalbama apie filmą, ledus, skalbimo miltelius, ar kryželių pardavinėjimą. Pamaldų laikas, sakrali vieta ir leidimo neturėjimas yra pakankamos priežastys, kad tai būtų teisėsaugos tyrimo objektas. Ne etikos komisijų ir panašiai, o teisėsaugos“. Šalčininkų teisėsauga iš tiesų pradėjo teisminį procesą.

LR nepaprastoji ir įgaliotoji ambasadorė prie UNESCO Irena Vaišvilaitė, buvusi Lietuvos ambasadorė prie Šventojo Sosto ir Maltos Ordino, „Facebook“ paskyroje rašė: „Pastaruoju metu daugėja viešų ir įžūlių bandymų peržengti teisines ribas vardan naudos. Šiuo atveju įsiveržta į pamaldas, patį įsiveržimą siekiant panaudoti kaip ruporą reklamai. Todėl chuliganai įsiveržimą filmavo ir viešino, taip tikėdamiesi sukelti susidomėjimą akcija. Arba mes esame teisinė visuomenė, arba ne. Čia ne apie religiją. Lygiai taip pat toks veiksmas galėjo vykti senelių namuose, mokykloje, koncerte. Kažkada advokatas Motieka gynė Klaipėdos bažnyčios statytojus. Tikiuosi, atsiras geras teisininkas, kuris suformuluos kaltinimą su visais čia padarytais pažeidimais ir solidžiu civiliniu ieškiniu nukentėjusios parapijos naudai“.

Apžvalgininkas R. Kvietkevičius-Sadauskas: „Mes visi ne savo noru tapome jo šou dalyviais. Aktorių trijulė taip pat sėkmingai galėjo ateiti į kokio nors gerbiamo asmens laidotuves, nusimę... į kapo duobę, apžergti karštą – net ta pati giltinės kaukė tikėtų. Arba įsiveržti į Santaros klinikų vaikų ligoninę apsivilkę baltais chalatais, pagydyti vaikučius ta pačia ‘žole’ ir pakviesti į savo renginį. Nes juk jokios privatumo ir sakralumo ribos neegzistuoja, E. Vėlyviui Dievas mirė, o jis – didis menininkas – liko

Sekite reklamą – bus linksma

AUDRONĖ V. ŠKIUDAITĖ

žaisti žiūrovų jausmais“.

O štai kaip reagavo „žmonės iš gatvės“: „nebeįsileisti į radijas ir televizijas keikūnų kaip anai: Vėlyvio - Cololo - Rudoko - Ramanausko - ir visų kitų aktorių, kurie Vėlyvio filmuose bjauriai keikėsi. Tai nėra žodžio ar saviraiškos laisvių suvaržymas. Tai tik pamoka būsimiems aktoriams režisieriams ir visam Lietuvos jaunimui, kas bus už keiksmus“.

„Kiekvienas dalyvavęs pamaldose turėtų paduoti klounus į teismą už patyčias. Priteistų iš klounų, tarkim, po 50 eu. Žmonių buvo kokie 200; iš viso Vėlyviui pamastymui bauda – 10 000 eu“.

„Manau, tokių dvasios ubagų daug. Vieni veža šiukšles į miškus, gražiausius kampelius. Kiti mėto pro langą, o dar kiti savo chamiškais išsireiškimais šiukšlina Lietuvą“.

„Kokia dar saviraiška. Tai tipinis bolševikinis karingasis ateizmas“.

„Koks Vėlyvio moralinis vidus – jį drabsto š...., o jam tai atrodo reklama. Apgailėtinas menkysta“.

„Pamenu, buvo Rusijoje ‘Pussy Riot’ merginų grupės performansas cerkvėje ir mes piktinomės, kai jas baudė. Tai kodėl dabar jau MES kalbame apie sakralumo ar visokias kitokias ‘ribas’????“

„Todėl, kad tai buvo visiškai skirtingi dalykai. ‘Pussy Riot’ merginos tuščioje cerkvėje protestavo prieš Putiną ir prieš Rusijos cerkvės hierarchus, kurie pataikavo Putinui. Tai buvo politinė akcija, nukreipta prieš Putiną ir prieš cerkvės hierarchus. Tuo tarpu lietuviški degradaai tyčiojosi iš kaimo moterelių“.

„Nuo kada chuliganizmas – saviraiška?“

„Geriausia reakcija šiuo ir panašiais atvejais yra reakcijos nebuvimas. Tai leistų kvailiui pasijusti kuo esą, t.y. kvailiu“.

„Sutikčiau, jog idiotų reklamuoti nereikėtų, idiotizmas gali tapti norma...“

„Nereaguoti į šį Vėlyvio ir jo draugelių išpuolį būtų didžiausia klaida, nes abejingumas ar pritrimas tokioms akcijoms provokuoja kartoti panašius ir dar įžūlesnius išpuolius prieš bažnyčią bei tikinčiųjų bendruomenę. Tai paskatintų kitus ‘marozus’ darytis sau reklamą bažnyčios ir tikinčiųjų sąskaita“.

„Žodžio laisvė neatskiriama nuo atsakomybės“ ir t.t.

Ar ne Kremliaus ranka?

O vienas komentatorius atkreipia dėmesį į politinę šios akcijos pusę: „Vėlyvis man – vienas bjauriausių cėnikų Lietuvoje. Nebūčiau nustebintas ir jo ryšiais su nedraugiškomis mūsų valstybei jėgomis“. Nežinau, ar šis žmogus giliau domėjosi šio menininko veikla, bet jo pastebėjimas yra taiklus – Emilis Vėlyvis stato filmus su rusų kompanijomis, jo filmuose vaidina Ru-

sijos aktoriai, kai kuriuos jo darbus finansuoja rusiški pinigai, ir apie tai net rašo Lietuvos žiniasklaida. Ir natūralu, kad į provokaciją (kitaip šio poelgio nepavadinsi) jau kitą dieną sureagavo Rusijos nacionalinė televizija „Россия“ ir pakomentavo žinių laidoje. Įdomiausia, kad laidos vedėjas pasitelkė palankiai Kremliaus propagandinių kanalų cituojamą buvusią „Pervyj Baltyskij kanal“ (Rusijos TV, kurios produkcija ne kartą Lietuvoje buvo stabdoma dėl tendencingos informacijos) žurnalistę, o dabar su Lenkų rinkimų akcijos vado Valdemaro Tomaševskio bloku Vilniaus miesto taryboje dirbančią Romualdą Poševckąją. Ji piktinosi dvigubais standartais – esą lietuviai „Pussy Riot“ išteisino, o Vėlyvį smerkia. Buvo primintas ir lenkiškų gatvių pavadinimų keitimas į lietuvių kalbą. Kadangi didžioji dalis Lietuvos lenkų ir toliau žiūri Rusijos televiziją, be abejo, siekta juos nuteikti prieš lietuvius ir įžeibti konfliktą. Nors vienas iš aktorių buvo lenkas ir į žmones kreipėsi lenkiškai, bet akciją rengė lietuvis režisierius, o nemažai lenkų, kurie yra nuolat kiršinami prieš lietuvius visokių tomaševskių, yra nusiteikę prieš lietuvius. Akcija surengta tuo metu, kai Lietuva yra pasaulio dėmesio centre dėl artėjančio Popiežiaus vizito ir kai Lietuvos ir Lenkijos santykiai ėmė pastebimai šiltėti, o Lenkijos Seimo maršalka pareiškė, kad Lenkija netaps lenkiškos mažumos bet kurioje šalyje įkai-te.

Pastaruoju metu tai ne vienintelė provokacija, kuria veikiama į tautines mažumas. Matyt, projektuojamas panašus konfliktas kaip Ukrainoje. Prisimename dar nesibaigusį konfliktą Klaipėdoje, kai tarybos narys, Rusų sąjungos atstovas Viačeslavas Titovas, kuris drįsta viešai segėti Lietuvoje uždraustus rusiško šovinizmo ženklus, metė iššūkį Lietuvai apjuodinęs partizanų vadą Adolfą Ramanauską-Vanagą neva 8 tūkst. nekaltų žmonių nužudymu. Teisėsauga įtaria, kad veiksmai buvo iš anksto derinti su Rusijos generaliniu konsulatu Klaipėdoje.

Ir tai ne paskutinė provokacija. Emilis Vėlyvis, džiaugdamasis ypatingu dėmesiu savo akcijai Turgelių bažnyčioje, pažadėjo: „Sekite reklamą – bus linksma“. Kai kas įtaria, kad panašų išsišokimą jis vykdys Popiežiaus vizito metu. Ir tuo galima patikėti, nes būdamas neblaivus jis ne kartą yra „pasireiškęs“ ir iki šiol.

Šimtmečio laužas

Atkelta iš 1 psl.

„Paplūdimyje užsiėmėme vieną laužavietę ir ją saugojome nuo popietės 3 valandos, nors pats renginys buvo numatytas tik vakare, jau temstant, – prisiminė Birutė Gedrimaitė, SF Lithuanian-American Community sekretorė, viena iš renginio organizatorių.

Lietuviai, latviai ir estai mėgsta kartu švęsti

Ji pasakojo, kad San Francisce jau daugelį metų gyvuoja stipri ir draugiška lietuvių, latvių ir estų bendruomenė.

„Kasmet kartu organizuojame bent jau du gausiai vietinių gyventojų, kilusių iš Baltijos šalių, renginius: Baltijos pikniką (Baltic Picnic) ir Kalėdinę mugę (Christmas Fair).

Vieno iš susitikimų metu apie valstybę prie Baltijos jūros gyvą tradiciją – simbolinių vienybės ir draugystės laužų deginimą – užsiminė mūsų kolegė Una Veilande iš Latvijos bendruomenės (Northern California Latvian Association). Šis pasiūlymas buvo džiaugsmingai sutiktas ir kitų narių iš Lietuvos (SF Lithuanian – American Community) ir Estijos bendruomenės (Eesti By The Bay). Estijos bendruomenės prezidentė Mai – Liis Bartling ir

rezervavo Ocean Beach paplūdimio vietą, kurioje būtų leista deginti laužus“, – pasakojo B. Gedrimaitė.

Lietuvių Bendruomenės atstovai – Jolanta Norbutaitė – grafikos dizainerė, nieko nelaukusi, sukūrė renginio skelbimą, o Jess Turnbull ir pati Birutė pasirūpino, kad renginys taptų realybe – pradėjo ne tik planuoti, bet dirbo konkrečius darbus bei platino žinią apie būsimą susibūrimą.

„Senovinė ugnies naktis“ iniciatyva gimė 1992 m. Suomijoje, kuomet šalis šventė nepriklausomybės 75-metį. Iniciatyvos idėja kilo prisimenant istorijos metraščiuose aprašytą unikalią Baltijos jūros pakrantės apsaugos ir perspėjimo nuo pavojaus laužų sistemą, kuri mena vikingų laikus. Istoriniai šaltiniai liudija, kad kiekviena pajūrio bendruomenė turėjo įsipareigoti prisidėti prie apsaugos sistemos ir prireikus uždegti perspėjimo laužus, įspėti kaimynus apie gresiantį pavojų. Už susitarimo nesilaikymą buvo galima sulaukti griežtų bausmių. Per daugelį metų „Senovinė ugnies naktis“ šventė tapo tradicija ir buvo pradėta švęsti daugelyje Baltijos jūros pakrantės šalių – prie projekto prisijungė Estija, Latvija, Švedija, Lenkija. Simboliniai laužai uždegami net ir tose šalyse, kurios neturi Baltijos jūros pakrantės. Šventės metu vyksta įvairūs kultūriniai renginiai – vyksta poezijos, folkloro, tradicinių šokių vakarai, kuriuose aktyviai dalyvauja vietos bendruomenės ir svečiai.

TELKINIAI

Čikagos lituanistinė mokykla kviečia naujiems 2018–2019 mokslo metams

Atkelta iš 1 psl.

Mokykloje sėkmingai pasitvirtino „Pamokų ruošimo klubas“. Po pamokų abiturientai laukia mažųjų mokyklos draugų ir su jais ruošia pamokas. Beje, tai viena iš sąlygų gauti stipendiją – surinkti tam tikrą darbo su mažaisiais valandų skaičių lituanistinėje mokykloje. Kiekvieną mokyklinį šeštadienį pamokų ruošti lieka 8–12 mokinių. Tai dviguba nauda – bendravimas tarp mokinių ir jų žinių įtvirtinimas. Mokymas vyksta abipusiai – mokosi tie, kurie ruošia pamokas, ir tie, kurie padeda ruošti pamokas.

Mokytis pradėdame piešdami ir žaisdami.

Mokykloje įrengtas interaktyvus mokomasis kabinetas su interaktyvia mokykline lenta. Sudominėti bei įtraukti vaikus į ugdymo procesą kasdien tampa vis sunkiau. Technologijų pasaulyje gimę vaikai nori jas matyti ir naudoti kiekviename žingsnyje, o mes privalome nuo jų neatsilikti. Puikus būdas sujungti naujausias technologijas ir ugdymo procesą – pamokų metu naudoti interaktyvias lentas. Mokinukai galės liesti raides, jas dėti, kas vaikus labiau skatins mokytis. Kartu tai bus palengvinimas ir mokytojams, jie galės pamokų metu daugiau naudoti parodomosios medžiagos, vystyti projektus su kitomis mokyklomis.

Kviečiame prisijungti prie aukotojų, rėmėjų, mecenatų gretų formuojant Čikagos lituanistinės mokyklos stipendijų fondą. Tai didžiulė paskata augančiai lietuviškai kartai.

Širdingą ačiū mokyklos ir abiturientų vardu tarame 2017–2018 m. stipendijų mecenatams – Monėgirdų šeimai.

Vida Rupšienė
ČLM direktorė

Norėdama sužinoti, kaip patys abiturientai vertina mokyklinę stipendiją, ČLM pateikė jiems keletą klausimų

Klausimai 2017–2018 m. ČLM abiturientams:

1. ČLM stipendija – ką manai apie jos skyrimą mokyklą baigiantiems abiturientams?
2. Kokios mintys užplūdo, kai sužinojai, kad Tau skirta ČLM stipendija? Ar Tau svarbu, kad mokykla skiria stipendijas ČLM abiturientams?
3. Ar svarbu, kad stipendijų fondas (remiamas pavienių asmenų, mecenatų, aukotojų) išliktų, ir įvykdę reikalavimus abiturientai baigdami mokyklą gautų šią stipendiją?
4. Ką palinkėtum savo draugams, kurie 2018–2019 mokslo metais bus ČLM abiturientai?

Laurynas Zavistanavičius:

1. Aš galvoju, kad tai yra labai geras įvertinimas abiturientams, didžiulė pagalba jiems ateičiai bei pasikatinimas toliau siekti mokslų.
2. Buvo įdomu pildyti ir bandyti laimėti stipendiją, nes aš iki tol nieko nebuvau laimėjęs. Kai sužinojau kad laimėjau, labai apsidžiaugiau. Esu labai dėkingas mokyklai, kad šitokią galimybę suteikia

abiturientams.

3. Žinoma, svarbu, kad stipendijų fondas išliktų. Vienas iš reikalavimų buvo savanoriauti mokykloje, padėti mažesniesiems ruošti namų darbus. Tai skatina abiturientus labiau įsijungti į mokyklos gyvenimą ir tuo pačiu padėti mokyklai.

4. Būsimiems abiturientams patarčiau pildyti paraiškas net jeigu jie nesitiki gauti. Niekas niekada nežino, kas gali atsitikti.

Kipras Januška

1. Manau, kad gerai skirti stipendijas, nes tai visus vaikus skatina labiau dirbti mokykloje. Visi mokiniai, kurie baigia mokyklą, gauna diplomą, bet stipendija apdovanojami tie, kurie mokykloje stengėsi labiau.

2. Man atrodo, kad visi džiaugtųsi, jeigu gautų 1000 dol. mokslui universitete. Aš irgi džiaugiaus, kai išgirdau, kad gavau stipendiją, nes per metus lituanistinėje mokykloje daug dirbau ir dabar atrodo, kad tie darbai atsimokėjo. Aš manau, kad svarbu skirti stipendijas, mokykla parodo, kad didžiuojasi tais, kurie stengiasi.

3. Labai svarbu, kad fondas išliktų. Jeigu fondas mano, kad stipendijos reikalavimai yra tikslingi, tai ją gaus tie vaikai, kurie nori ir bando pasiekti savo tikslą – mokytis dabar ir ateityje.

4. Jeigu nori gauti stipendiją, negali tingėti, nes bus stipri konkurencija, todėl reikia surasti savyje ką turi geriausio ir panaudoti siekiant tikslo.

Stefanija Rekašiūtė

1. Aš manau, kad šios stipendijos skyrimas abiturientams yra labai svarbus įvykis. Ši stipendija mane skatino geriau mokytis ir nepasiduoti, nes galimybė gauti ją man buvo labai svarbi. Labai malonu žinoti, kad tavo darbas yra įvertintas.

2. Kai sužinojau, kad man paskyrė vieną iš tų stipendijų, labai apsidžiaugiau! Buvau labai patenkinta, kad tas sunkus darbas apsimokėjo. Taip pat svarbiau, kas komisijai patiko mano pateiktuose aprašymuose...

2017–2018 m. stipendininkai (iš k.): S. Rekašiūtė, L. Zavistanavičius ir K. Januška. ČLM archyvo nuotraukos

3. Labai svarbu, kad šis fondas išsilaikytų. Yra visokių stipendijų, bet ši yra skirta mokiniui, kuris išlaikys ir garsins lietuvių. Aš manau, kad svarbu išlaikyti mūsų mažos, bet svarbios tautos kultūrą. Manau, kad ir kiti įvertina, kiek daug darbo mes įdedame. Mes ne tik ruošiamės namų darbus, bet tuo pačiu ruošiamės ir egzaminams atsisakydami kitų užsiėmimų. Kadangi aukštesnieji mokslai Amerikoje yra brangūs, stipendijos visą laiką bus svarbios.

4. Džiaukitės mokyklinėmis dienomis, nes patikimiausiais metais jos labai greitai bėga, vėliau jų labai pasiilgsite. Ir nepamirškite, kad tie, kurie baigia ČLM, tampa jos ambasadoriais.

Cicero lietuvių bendruomenėje

Šv. Antano parapijiečiai palydėjo į tolimesnius priemiesčius išsikeliančias gyventi Danutą Razmienę ir Mariją Remienę. Jono Kuprio nuotr.

MILDA ŠATIENĖ

Saulėtą rugpjūčio 5-osios sekmadienį, po lietuviškų šv. Mišių, Šv. Antano bažnyčioje rinkomės į kavos kambarį. Kavinės vedėja Audronė Bernatavičienė priminė, kad pagal jau tapusią tradiciją kiekvieną mėnesį parapijiečiai sveikinami su gimtadieniu. Ši

kartą gėlėmis ir „Ilgiausių metų“ buvo apdovanoti Lilė Sodeikienė ir Vytautas Zalatorius.

Tada buvo pakviesta kalbėti ilgametę parapijetę Danutą Razmienę, kuri iš Westchester miestelio išvyksta gyventi pas dukterį į tolimesnį priemiestį. D. Razmienė papasakojo, kaip Antrojo pasaulinio karo metais jos

Dirbdami kartu daugiau pasieksime

LAIMA APANAVIČIENĖ

Po 2018 m. balandžio 28 d. vykusio metinio Lietuvių Fondo (LF) narių suvažiavimo prie Lietuvių Fondo vairo stojo nauji pirmininkai – LF tarybos pirmininke buvo išrinkta Audronė Pavilčius Karalius, LF valdybos pirmininku – Tauras Bublys. Abu jie į šias pareigas išrinkti pirmą kartą. Siūlau pasikalbėjimą su A. Pavilčius Karalius.

– Sveikiname Jus, tapusia Lietuvių Fondo tarybos pirmininke. Esate antroji moteris per visą Fondo istoriją išrinkta į šį postą. Pirmoji buvo Marija Remienė (1994–1995 metai). Su kokia nuotaika sutikote šią žinią?

– Truputį baugu. Lietuvių Fondas – didelė organizacija, kuri glaudžiai susijusi su išeivijos, ypač JAV, lietuvių visuomenine veikla. LF teikiama parama projektams ir stipendijos studentams užtikrina ir palaiko lietuvišką veiklą, padeda išlaikyti kultūrą, švietimą, lietuviškos veiklos centrus Jungtinėse Amerikos Valstijose, Lietuvoje ir visame pasaulyje.

Šių dienų lietuviai vis daugiau išsisklaidę po pasaulį. Keičiasi ir pats pasaulis, tai mums, kaip organizacijai nelengva reaguoti į besikeičiantį lietuvių pasaulį. Tad būti tokios organizacijos tarybos pirmininke – nelengvas užsimojimas.

– Esate diplomuota chemikė. Jums neblogai sekėsi dirbti šioje srityje, tačiau po kiek laiko nutarėte pradėti studijuoti teisę. Kas nulėmė šį pasirinkimą?

– Darbas su žmonėmis mane daugiau traukė nei darbas laboratorijoje. Tačiau kiekviena patirtis reikalinga. Chemijos mokslai mane išmokė disciplinos ir nuoseklumo. Kad išspręstum problemą laboratorijoje, reikia viską atlikti nuosekliai nuo pradžios iki pabaigos. O man patinka įvairovė darbe.

Dirbant advokate tenka spręsti įvairiausius klausimus. Gal kam gali pasirodyti tas darbas taip pat nuobodžiai vienodas, tačiau taip nėra. Advokatas sprendamas net ir panašias problemas (pvz., palikimai), kad gautų rezultatą kiekvieną iškilusį klausimą turi išspręsti vis kitokiu būdu. Tai priklauso ir nuo žmogaus su kuriuo bendrauji, ir nuo pateiktos medžiagos turinio. Čia taip pat viską turi atlikti nuosekliai, tačiau keliai į tą nuoseklumą kiekvieną kartą vis kitokie.

– Atrodo vien profesionalaus darbo Jums nebuvo gana.

JAV LB esate žinoma visuomenininkė. Jūsų veikla labai įvairi – lituanistinės mokyklos mokytoja, tautinių šokių grupės vadovė, „Neo-Lithuania” korporantė, skautė. Kas Jus skatino dalyvauti visose šiose veiklose?

– Kai aš augau, mano manymu, išeivijos lietuviai buvo daugiau „lietuviais, kurie gyvena Amerikoje”. Visos organizacijos, mokyklos ir stovyklos buvo ypatingai svarbios mūsų identitetui. Nebūdavo jokio klausimo – visą savo laisvalaikį turėjai atiduoti lietuviškai veiklai.

Dabartinė karta daugiau į save žiūri kaip į „lietuvių kilmės amerikiečius”, kurie šalia lietuviškos veiklos, turi daug nelietuviškų veiklų.

– Kuri iš šių veiklų Jums buvo artimiausia?

– Sunku atsakyti į šį klausimą. Visos veiklos buvo įdomios. Kad pasakyčiau, kuri jų buvo įdomiausia, dar turėčiau atsižvelgti ir į jų vykdymo metus. Viena galiu pasakyti – visos lietuviškos organizacijos, kuriose dirbau, man yra brangios. Buvimas kiekvienoje jų išmokė mane vis kitų dalykų, davė vis kitokių patirčių, naujų žinių, naujų patyrimų galimybė.

– 1976 m. tapote Lietuvių Fondo nare. Kas paskatino ja tapti?

– Tapti LF nare mane paskatino tėvelis Vincas Pavilčius. Pats jis, kaip ir daugelis jo bendraamžių, sunkiai dirbo ir ilgai taupė tą 100 dol., kurių reikėjo, kad galėtum tapti LF nariu. Tačiau išlaikyti savyje ir iškiepyti savo vaikuose lietuvišką kalbą ir lietuviybės dvasią, gyvenant toli nuo tėvynės, jiems buvo garbės ir būtinybės reikalas. Tad, kai aš pradėjau dirbti, jis man iškart pasiūlė, kad sutaupyčiau 100 dol. ir tapčiau LF nare. Tą ir padariau.

– Būdama LF nare po kiek laiko įsitraukėte į LF tarybos veiklą. Kodėl nutarėte tapti LF tarybos nare?

– Tapti LF tarybos nare mane pakalbino tuometinis LF tarybos pirmininkas Rimantas Griškelis. Matyt pasiūlė geru laiku. Mat tuo metu mano sūnus Vytautas jau buvo išvykęs studijuoti į universitetą, tad atsirado daugiau laisvo laiko. Kadangi nebereikėjo sūnaus vežioti į lituanistinę mokyklą, skautų stovyklas, galėjau atsisakyti Maironio lituanistinės mokyklos tėvų komiteto pirmininkės pareigų, nutariau priimti pasiūlymą ir buvau išrinkta į LF tarybą.

LF tarybos pirmininkė Audronė Pavilčius Karalius.
LF archyvo nuotr.

– Ši veikla užima nemažą laiką. Kaip visur spėjate? – Tikra tiesa – ši veikla atima daug laisvalaikio valandų. Gal pašaliniais žmonėms kartais atrodo, kad koks čia darbas, viskas lengvai padaroma. Tačiau tikrai taip nėra. Kartais nelabai spėju, bet stengiuosi laiku atlikti visus darbus.

– Manau, kad LF tarybos pirmininkei labai svarbu gera komanda. Ką galite pasakyti apie savąją?

– Apie dabartinę komandą galiu pasakyti, kad ji – tikrai puiki ir stipri. Tiek LF taryboje, tiek LF valdyboje turime daug talentingų žmonių. Ir nors jie skirtingų išsilavinimų, skirtingų patirčių, mus visus jungia lietuviybė. Esame turėję labai stiprių pirmininkų, tačiau aš pati esu komandos žmogus. Manau, kad komandoje neturi būti „aš”, turi būti – „mes”.

Mėgstu dirbti kolektyve ir įtraukti visus narius į veiklą. Manau, kad ne tiek svarbu, kas pirmininkas, svarbu – dirbame kartu.

– Ne paslaptis, kad taip vadinama „trečiabangių” karta dar nelabai noriai tampa LF nariais. Ką, Jūsų nuomone, reikėtų daryti, kad kuo daugiau žmonių taptų LF nariais?

– Visiškai sutinku. Įdomu, kad nors LF įsteigtas prieš 56 metus, vis atsiranda žmonių, kurie nežino, kas yra tas LF, kokia jo veikla, kas tarybos ir valdybos nariai, kaip galima prisidėti prie šios organizacijos veiklos.

Atrodo, daroma labai daug: leidžiamė kasmetinį žurnalą „Liepsnos”, kurioje galima susipažinti su LF veikla, žiniaraštį, esame sukūrę lankstinuką, turime „Facebook” puslapį, ir tinklalapį, kviečiame į kasmetinį pokylį, tačiau, matyt, to negana.

Tikriausiai reikia ieškoti kitų būdų, kad žmonės pasiektų žinia apie mūsų veiklą. Vienas iš tokių būdų gal galėtų būti asmeniniai pokalbiai. Mes esame nuširdžiai dėkingi mūsų aukotojams, palikimų autoriams, vardinių fondų steigėjams, visiems rėmėjams, kurie per eilę metų padėjo LF sukaupti net 40 mln., kurių palūkanomis galime remti įvairiausius projektus, lituanistines mokyklas, studentus. Tačiau šiuo metu labai svarbu į mūsų veiklą įtraukti visą jaunimą. Juk jie – mūsų ateitis.

– Kokią matote LF ateities viziją?

– LF taryba, valdyba ir prie LF įkurtas Plėtros komitetas (pirmininkas Darius Sabaliūnas) kaip tik šiuo metu aptarinėja šį klausimą. Tad siūlyčiau atsakymo į šį klausimą dar truputį palaukti.

– Dėkoju Jums už atsakymus. Linkiu Jums ir Jūsų vadovaujamai tarybai sėkmės Jūsų darbuose.

šeima iš Lenkijos buvo ištremta į Sibirą. Pasibaigus tremčiai laukė ilga kelionė, kol atvyko į JAV. Teko gyventi Irane, Naujojoje Zelandijoje, kur susipažino su Kaziu Razma ir sukūrė šeimą. Atvykę į JAV jie užaugino keturis vaikus, kurie baigė aukštuosius mokslus. D. Razmienė dėkojo parapijos kolektyvui už svetingumą ir draugiškumą. Jai linkėta sėkmės ir atsisveikinant įteikta gėlių.

Po to A. Bernatavičienė tarti žodį pakvietė čikagiečiams gerai pažįstamą visuomenininkę Mariją Remienę. Labai susijaudinusi ji prisiminė savo gyvenimą ir ilgametę veiklą šioje parapijoje. M. Remienė išvyksta gyventi į Čikagos priemiestį Lemontą. Apie jos didelį indėlį į bendruomenės veiklą kalbėjo Birutė Zalatorienė, Saulius Kuprys, Jolita Kisieliūtė-Narutienė, Aldona Zailskaitė, Milda Šatienė bei kiti ir kvietė lankytis Cicero. M. Remienei buvo įteiktos gėlės.

M. Remienė – dosni mecenatė ir jau daug metų remia mylimą tėvynę Lietuvą. Ji visą savo gyvenimą pašventė lietuvybei. M. Remienė buvo ilgametė Lietuvių Fondo tarybos narė ir JAV Lietuvių Bendruomenės (LB) kultūros tarybos pirmininkė, šiuo metu yra Draugo fondo pirmininkė.

Gyvendama artimuose vakariniuose priemiesčiuose, M. Remienė buvo Cicero LB apylinkės pirmininkė. Anuo metu ji bendradarbiavo su garsiais apylinkės bendruomenininkais: dr. Petru Kisieliumi, Kostu Dočkumi, Mindaugu Baukumi, Aleksu Šatu, Onute Vencloviene (visi jau mirę) bei kitais.

Būdama LB kultūros tarybos pirmininkė M. Remienė surengė apie 200 kultūrinių renginių. Šio straipsnio autorei teko daug metų sėkmingai bendradarbiauti su M. Remiene Čikagos Jaunimo centre. Koncertų salėje vyko kviestinių Lietuvos solistų, aktorių, folkloro grupių, šokių ansamblių pasirodymai, premijų įteikimas Čikagos menininkams laureatams, teatro festivaliai. Kai kurie jos rengti pasirodymai vyko ir kitų miestų bendruomenėse.

M. Remienės vizija buvo įamžinti tautiečių, gyvenančių JAV, darbus (statant bažnyčias, kuriant lietuvių centrus) ir veiklą puoselėjant lietuviybę bei jų indėlį į Lietuvos nepriklausomybę. Ji padėjo rinkti reikalingą medžiagą knygų autoriams ir kaupė lėšas septynių knygų išleidimui Lietuvoje. Šią vasarą buvo išleista ir pristatyta Lietuvoje septintoji knyga, kurios autorius yra istorikas prof. Juozas Skirius. Knygos pristatyme Vilniuje ir Kaune dalyvavo ir M. Remienė. Knygoje „JAV lietuvių darbai Lietuvai 1918–2018 m.” atspindi išeivijos parama Lietuvai.

Viešėdama Lietuvoje M. Remienė aplankė savo gimtinę Musninkus Širvintų rajone. Musninkuose yra įkurtas miestelio muziejus, kuriame saugoma muziejaus mecenatės M. Remienės šeimos nuotraukos, knygos. Muziejuje surengtame pagerbime M. Remienė kalbėjo, kad atvežė padovanoti savo paskutinę – septintąją knygą...

Ciceriečiai linki, kad ši knyga nebūtų jos paskutinė. Naujosios knygos sutiktuvės vyks lapkričio 11 d. Ateitininkų namuose, Lemont, IL.

Lietuvos vėliava – Fudzijos viršūnėje. Prieš akis atsivėrė nuostabus vaizdas.

Dalyvių „Facebook“ nuotr.

Ekspedicijos „Brydė per pasaulį 2018“ dalyviai – jau namie

Lietuvos žurnalistų sąjungos Kelionių žurnalistų klubo nariai, kartu su Lietuvos geografų draugija išvykę į ekspediciją per pasaulį „Brydė per pasaulį 2018“, pabuvoję JAV (Čikagoje, Los Angeles, San Franciske ir Havajuose), Japonijoje ir Singapūre, kur ieškojo lietuvių pėdsakų, jau grįžo namo.

Apie „Brydę“ Amerikos žemyne „Draugas“ jau pasakojo. Kaip Alkas.lt rašo ekspedicijos dalyvis Gerimantas Statinis, toliau jų kelias nusiųs į Havajus, kur ekspedicijos priėmimu rūpinosi „Brydės per pasaulį 2018“ globėja, poeto Kazio Bradūno dukra Elena Bradūnaitė-Aglinskienė. Keliautojas rašo, kad šių JAV priklausančių salų gražiausiame Havajų Kailua paplūdimyje sutikta Vilija Bukėnaitė-Payne didžiavosi, jog jos prieš trejus metus nufotografuota nuotrauka su trispalvėmis ant vandenyno kranto liepos 6 d. visuomet rodoma per LR televiziją, reportažuose apie JAV lietuvių išeiviją.

Rašytojo ir keliautojo Kazio Almeno dukra Vija Almenaitė-Sehgal ir jos vyras Herbert Yee su G. Statinio padovanota knyga apie G. Akstiną.

„Rašytojo ir keliautojo Kazio Almeno dukra Vija Almenaitė-Sehgal ekspedicijos dalyvių grupę apgyvendino savo namuose, jos bibliotekoje nemažai lietuviškų knygų ir gintaro iš Lietuvos. Ekspedicijos ir jos rėmėjos 'Vilniaus kredito unijos' ženklus ant automobilių ir marškinėlių matantys žmonės teiraujasi apie mūsų ekspediciją ir jos tikslus, o jie – skleisti Kazio Bradūno paliktą poetišką lietuvių brydę pasaulyje“, – Alkas.lt rašo G. Statinis.

Havajuose ekspedicijos dalyviai užkopė ir į aukščiausią žemės kalną – Mauna Kea (nuo pagrindo 10 203 metrų, apie 6 km po vandeniu). Iskelta Trispalvė, Vytis ir Lietuvos geografų drau-

gijos vėliavos.

Po to ekspedicijos dalyviai iškeliavo į rytus – į Japoniją, kur pasiekė Fudzijos viršūnę ir iškėlė Lietuvos vėliavą. Rugpjūčio 13 d. jie apsilankė Lietuvos ambasadoje ir pasidalijo išpūdziais iš susitikimų su įvairiuose kraštuose gyvenančiais tautiečiais, diskutavo su Japonijoje gyvenančiais lietuviais.

Liepos 23–rugsjūčio 15 d. vykusios ekspedicijos dalyviai jau grįžo į Lietuvą. Rugpjūčio 18 d. DELFI TV tiesioginės transliacijos metu jie pasidalijo išpūdziais iš kelionės aplink pasaulį. Pokalbyje dalyvavo ekspedicijos vadovė, Lietuvos geografų draugijos pirmininkė Genovaitė Kynė, žurnalistas, keliautojas Gerimantas Statinis bei ekspedicijos globėja, antropologė, Kazio Bradūno dukra Elena Bradūnaitė-Aglinskienė.

G. Kynė teigė, kad jų pagrindinis tikslas – ne tik apkeliauti pasaulį, bet ir garsinti Lietuvos, švenčiančios valstybės atkūrimo šimtmetį, vardą. „Mes norime skleisti žinią apie save, apie lietuvių, kaip modernios valstybės gyventojus, gebančius saugoti savo tautiškumą. Norime stiprinti tautos tapatybę, kelti savivertę ir telkti užsienyje gyvenančius lietuvių, kad jie galėtų grįžti ir kurti savo šalyje“.

Žurnalistų keliautojų klubo vadovo G. Statinio nuomone, vien jau jų apsilankymas yra vidinio patriotiškumo pažadinimas. „Ir nereikia sakyti, kad jūs sugrįžkite – jūs galite būti ir ten, bet išsaugokite lietuvių. Nuvyksime paklausti, kaip jūs jaučiatės, kaip gyvenate, ar nepasiilgote Lietuvos, ar braukėt ašarą, kai giedojote tautišką giesmę liepos 6 dieną, o kodėl negiedojote? Lietuva prasideda mūsų širdyse“, – sakė keliautojas. Anot jo, ekspedicijos forma yra labai paveiki, nes medžiaga virsta dokumentiniais filmais bei gali būti sekama per žiniasklaidos kanalus.

Ekspedicijos globėja, antropologė E. Bradūnaitė, kuri likusiam gyvenimui rengiasi grįžti į Lietuvą, nors nėra gimusi Lietuvoje, plačiau pasakojo apie savo šeimos planus: „Havajuose turime namus, kuriuos ketiname parduoti ir su vyru gyventi Lietuvoje. Kaip sakau – iki gyvos galvos. Havajuose atsiradau ieškodama lietuvių vyro, o jis ten sėdėjo ir laukė lietuvių. Taip ir susipažinom. Kiti dažnai klausia – kaip tu čia dabar grįžti į Lietuvą? O vis dėlto jaučiu labai didelę trauką. Tėvai įdiegė meilę Lietuvai, pagarbą jos istorijai ir pareigos jausmą“, – pasakojo ji.

Ši visuomeninių organizacijų – Lietuvos geografų draugijos ir Lietuvos žurnalistų sąjungos Kelionių žurnalistų klubo – ekspedicija buvo jau trečioji. Šiemetinė buvo skirta atkurtos

Ekspedicijos vadovė Genovaitė Kynė Fudzijos viršūnėje.

Lietuvos nepriklausomybės 100-mečiui ir tarpukario Lietuvos išeivijos šviesumenei atminti. Ekspedicijos maršruto kryptį padiktavo dviejų šviesuolių veikla JAV, kur jie būrė lietuvių bendruomenę ir garsino Lietuvos vardą. Tai Lietuvos geografų draugijos įkū-

rėjas prof. Kazys Pakštas, kurio 125-asis gimimo metinės minime šiemet, ir poetas Kazys Bradūnas, kurio 100-osios gimimo metinės minėtos 2017 m.

Parengta pagal Delfi.lt, Alkas.lt ir LR ambasados Japonijoje info

Ekspedicijos dalyviai Havajuose: netrūkų skrendame į Japoniją.

Palydėta saulė aukščiausiam Žemės kalne – Mauna Kea.

Antrą kartą „Oskaro“ sieks A. Matelio filmas

Kadrai iš filmo „Nuostabieji lūzeriai. Kita planeta“.

JAV Kino meno ir mokslo akademijos patvirtintos „Oskaro“ komisijos Lietuvoje sprendimu šiemet kandidatu siekti apdovanojimo geriausio filmo užsienio kalba kategorijoje išrinktas Arūno Matelio filmas „Nuostabieji lūzeriai. Kita planeta“. Tai jau antrasis A. Matelio filmas, pretenduojantis į nominaciją šioje kategorijoje. 2008 m. Lietuvos „Oskaro“ atrankos komisija išrinko jo filmą „Prieš parskrendant į Žemę“.

Dėl teisės kandidatuoti į prestižinį apdovanojimą geriausio filmo užsienio kalba kategorijoje varžėsi 5 pretendentai: 3 dokumentiniai ir 2 vaidybiniai filmai. Tai: „Močiute, Guten Tag!“ (rež. Jūratė Samulionytė, Vilma Samulionytė, 2017 m.), „Nuostabieji lūzeriai. Kita planeta“ (rež. Arūnas Matelis, 2017 m.), „Pelėdų kalnas“ (rež. Audrius Juzėnas, 2018 m.), „Sengirė“ (rež. Mindaugas Survilas, 2018 m.), „Stebuklas“ (rež. Eglė Vertelytė, 2017 m.).

Išrinktasis filmas – vienas sėkmingiausių šių metų lietuviškų filmų: ne tik aktyviai rodomas užsienio kino festivaliuose, renkantis tarptautinius apdovanojimus, bet ir įvertintas nacionaliniuose kino apdovanojimuose „Sidabrinė gervė“ kaip geriausias dokumentinis filmas. Garso takelį filmui sukūręs kompozitorius Alberto Lucendo apdovanotas už geriausią kompozitoriaus darbą. Taip pat filmas pelnė ir žiūrovų simpatijų prizą.

Dokumentika „Nuostabieji lūzeriai. Kita planeta“ pasakoja apie vienas sudėtingiausių bei populiariausių varžybų pasaulyje – „Giro d'Italia“, kuriose vienas svarbiausių vaidmenų tenka dviratininkams, vadinamiems „gregory“, pasiruošusiems iškęsti pačius sunkiausius iššūkius dėl savo komandos lyderio pergalės. Filme žiūrovai mato prestižinių lenktynių užkulius, kurių jokiame kino režisieriui nebuvo leista filmuoti net 40 metų.

Beveik 8-erius metus režisieriaus A. Matelio kurtas filmas – didžiausias ben-

dros gamybos Europoje kino projektas, kurio gamyboje dalyvavo net aštuonios šalys: Lietuva, Italija, Šveicarija, Airija, Šiaurės Airija/Jungtinė Karalystė, Latvija, Ispanija ir Belgija. Filmo gamybą parėmė Lietuvos kino centras.

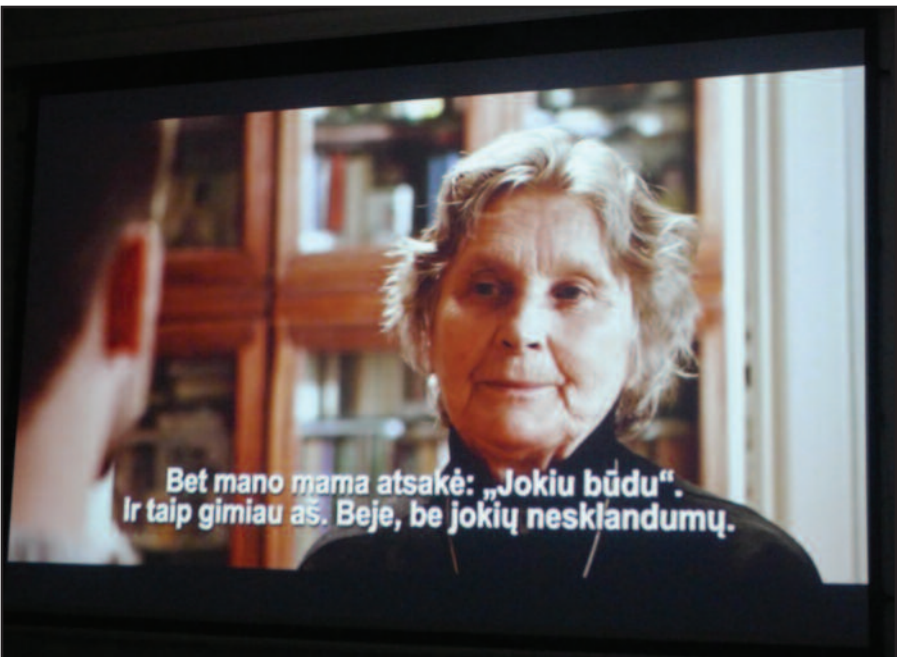
„Ne vienerius metus Italijoje kurtas Arūno Matelio filmas ‘Nuostabieji lūzeriai. Kita planeta’ pasakoja apie tuos, kurie visada lieka ‘už kadro’ – dviratininkus, padedančius kitiems siekti apdovanojimų ir rekordų. Tačiau jo ištarmė daug gilesnė. Tai filmas apie daug fizinių bei dvasinių pastangų reikalaujantį sportą, bet kartu ir filosofinis gyvenimo prasmės, pasiaukojimo, ištikimybės sau apmąstymas. ‘Nuostabieji lūzeriai. Kita planeta’ – ir aukšto lietuvių kinematografijos profesionalumo liudijimas. Filmas pasižymi puikiu operatorių darbu, tiksliu montažu, išimenančiu garso takeliu. Sulaukęs aukščiausių ne vieno tarptautinio kino festivalio apdovanojimų bei žiūrovų simpatijų, Arūno Matelio filmas tinkamai reprezentuos lietuvių kiną ir JAV kino akademijos apdovanojimuose“, – pranešime cituojama Lietuvos „Oskaro“ atrankos komisijos pirmininkė kino kritikė Živilė Pipinytė.

Pirmieji Lietuvos pretendentų į kandidatą „Oskarui“ geriausio filmo užsienio kalba kategorijoje rinkimai įvyko 2006 m. Praėjusiais metais Lietuvai atstovavo Šarūno Barto kino juosta „Šerkšnas“.

Iki JAV kino meno ir mokslo akademijos „Oskaro“ premijų įteikimo 91-osios ceremonijos filmo laukia keli svarbūs atrankos etapai. Sausio mėnesį pirmuoju slaptu balsavimu užsienio šalių filmus vertinančių Akademijos komitetų nariai rinks geriausiųjų dešimtą, antruoju balsavimu bus tvirtinamas finalinis penketas, kuris bus nominuotas ir realiai pretenduos į „Oskarą“ už geriausią filmą užsienio kalba.

JAV kino meno ir mokslo akademijos „Oskaro“ premijų įteikimo 91-oji ceremonija numatyta 2019 m. vasario 24 d.

ELTA

Filmo pristatymo akimirka.

Rengėjų nuotraukos

Italų filmo herojė – Nijolė Sadūnaitė

2018 m. rugpjūčio 21 d. Vilniuje Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos salėje vyko filmo „Dangus lageryje“ apie vienuolę Nijolę Sadūnaitę premjera.

Vakarą vedė Adolfo Damušio demokratijos studijų centras centro vadovas Vidmantas Valiušaitis, jame dalyvavo filmo herojė Nijolė Sadūnaitė bei italų kalbos vertėja Kristina Čiginskienė. Filmo premjera jau įvyko prieš metus Italijoje, Pesaro mieste.

Šio filmo siužetas paprastas: Milano universiteto III kurso istorikas rašo kursinį darbą, kuriame bando įminti N. Sadūnaitės dvasinės stiprybės mįslę ir todėl skrenda į Vilnių. Čia ji pasitinka Vilniaus universiteto I kurso filologę, kurį ji ir supažindina su Nijole. Jaunuoliui N. Sadūnaitė atskleidžia KGB pragaro fenomeną.

„Dangus lageryje“ – švietėjiškas filmas, skirtas jaunosios kartos ugdymui, pristatantis disidentę N. Sadūnaitę ir jos vertybes, Lietuvos okupaciją ir rezistenciją. Šiame pusiau vaidybiniame, pusiau dokumentiniame filme vaidina neprofesionalūs aktoriai, ryš-

kiausiai čia matosi ir pati Nijolė.

Ačiū italų autoriams už filme parodytą pagarbą lietuvių antisovietiniam pasipriešinimui ir jo didvyriams. N. Sadūnaitės paveikslas „Dangaus lageryje“ įkūnija visą nepaklupdytą Lietuvos Katalikų Bažnyčią – komunistinei prievartai nepasidavusius vyskopus Vincentą Sladkevičių ir Julijoną Steponavičių, jų įpėdinius vyskopus Sigitą Tamkevičių, Joną Kaunecką, Joną Borutą, KGB nužudytus kunigus Juozą Zdebskį ir Bronių Laurinavičių, nepalaužiamą monsinjorą Alfonsą Svarinską ir visus kitus „Lietuvos katalikų bažnyčios kronikos“ bendradarbius.

Pastebėtina, kad sovietmečiu Romos katalikų bažnyčia Lietuvoje buvo vienintelė nepriklausoma institucija, ginanti ne tik tikinčiųjų teises, bet ir kovojanti už laisvą Lietuvą, laisvą žodį ir spaudą.

Ačiū šio renginio iniciatoriams, organizatoriams už puikų šio filmo pristatymą ir linkėjimą, kad panašūs pristatymai įvyktų jaunimo visuomeninių organizacijų erdvėse bei visose Lietuvos mokyklose.

Raimundas Kaminskas

Lietuvos sąjūdžio Kauno tarybos pirmininkas

Mokslininkės ir doktorantės iš Lietuvos apsilankė LR generaliniame konsulate Čikagoje ir susitiko su generaliniu konsulu M. Bekešiumi (ketvirtas iš k.).

Grupė konferencijos dalyvių, doktorantų iš UK, Kanados, Čikagos ir kt. šalių surado laiko apsilankyti ir „The Art Institute of Chicago“. Straipsnio autorė I. Liubertė - trečia iš k.

Lietuvos mokslininkės dalyvavo vadybos konferencijoje Čikagoje

Rugpjūčio viduryje Čikagoje vykusioje organizacijos Academy of Management surengtoje konferencijoje dalyvavo ir grupė mokslininkių iš Lietuvos. Dalis lietuvių grupės narių konferencijoje skaitė pranešimus. Apie tai „Draugui“ trumpai papasakojo Vilniuje esančio ISM Vadybos ir ekonomikos universiteto doktorantė Irina Liubertė.

Academy of Management yra didžiausia vadybos ir organizacijų mokslų asociacija, kuri rengia didžiausią metinę konferenciją pasaulyje. Šių metų konferencijos tema buvo „Gyvenimo gerinimas“. Dalyviai savo pranešimuose ir diskusijose svarstė, kaip įvairios organizacijos gali prisidėti prie visuomenės narių sveikatos ir gerovės.

Iš Lietuvos, kaip mažos ir dar tik beįsitvirtinančios vadybos moksle šalies, šiais metais dalyvavo tikrai nemažai mokslininkų, iš kurių didesnė da-

lis buvo iš ISM universiteto: aš, doktorantė Irina Liubertė, ISM doktorantūros studijų dekanė prof. Ilona Bučiūnienė, vyr. lektorė dr. Bernadeta Goštautaitė, doktorantė Kristina Babelytė – Labanauskė. Mes visos konferencijoje skaitėme pranešimus. Taip pat buvo atvykusios ISM dėstytoja ir programų vadovė Kristina Maikštėnienė (ji dalyvavo kaip vienos iš konferencijos sesijų moderatorė) ir prof. Rūta Kazlauskaitė - ISM mokslininkė bei tarptautinio žurnalo „Baltic Journal of Management“ vyriausioji redaktorė.

Konferencijos metu B. Goštautaitė, aš ir prof. I. Bučiūnienė tai pat susitikome su mūsų bendradarbe prof. Trish Reay iš Kanados, su kuria šiuo metu esame vieno projekto bendradarbės. Mūsų projekto tikslas – ištirti naujų, besivystančių technologijų poveikį darbo procesui, atskleisti žmogaus prisitaikymą ir besikeičiantį jo vaidmenį šiame procese.

Bendradarbiavimas su šia nuostabia moksli-

ninke užsimezgė prieš kelerius metus, kai aš buvau nuvykusi į Warwick Business School, UK – ten viešėjau kaip vizituojanti doktorantūros studentė, taip pat kartu mokiausi pas prof. Trish Realy kokybinių tyrimų. Nuo to laiko palaikome ryšius, kartu rašome mokslinius straipsnius. Ji buvo atvažiavusi kaip lektorė į ISM universitetą dėstyti kokybinių tyrimų metodų 2016 metų gale.

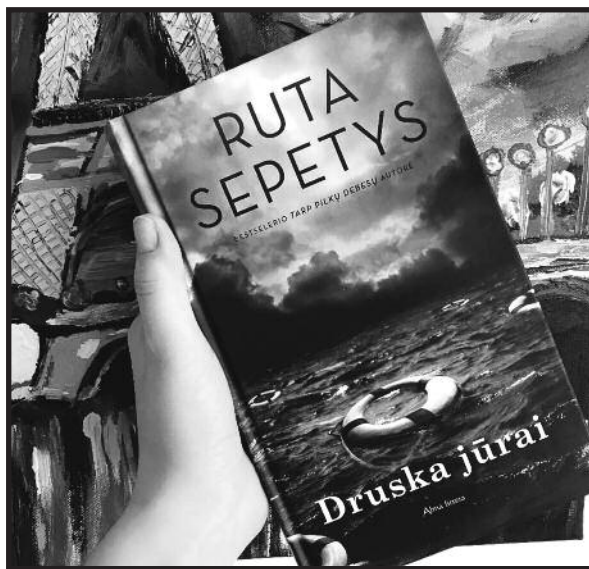
Čikagoje vykusios konferencijos metu prof. I. Bučiūnienė ir dr. B. Goštautaitė taip pat dalyvavo seminare, kuriame buvo pristatomi jų atlikto „Global Work Design“ tyrimo rezultatai.

Viešėdamos Čikagoje, tai pat turėjome garbės apsilankyti LR generaliniame konsulate Čikagoje ir susitikti su generaliniu konsulu Mantvydu Bekešiumi. Ambasadoje prie mūsų prisijungė ir dar viena tautietė – Eglė Vaznytė, lietuvi, studijuojanti Ghent'o universitete Belgijoje.

JT Pabėgėlių agentūra atkreipė dėmesį į R. Šepetys kūrybą

„Delfi.lt“, remdamasis Jungtinių Tautų (JT) vyriausiojo komisaro pabėgėlių reikalams būstinės (The office of the United Nations High Commissioner for Refugees; UNHCR; įsteigta 1950 m. padėti milijonams europiečių, dėl Antrojo pasaulinio karo veiksmų netekusių savo namų) puslapyje (unhcr.org) R. Kuleš skelbiama medžiaga, pasakoja apie lietuvių rašytojos Rūtos Šepetys šeimos likimą ir jos romaną „Druska jūrai“, skirtą apmąstyti Antrojo pasaulinio karo pabėgėlių kančioms.

Straipsnio „Delfi.lt“ pavadinime yra iškelta Rūtos Šepetys frazė: „Būti priverstam palikti savo šeimą, šalį, namus ir gelbėtis yra siaubinga“. Sakoma, kad rašytoja savo kūryba siekia priminti lietuviams jų praeitį ir ragina juos užjausti šių laikų pabėgėlius. Kadangi jos knygos yra išverstos į daugelį pasaulio kalbų (daugiau nei penkiasdešimtyje šalių išverstos į trisdešimt šešias kalbas), tuo pačiu ji primena ir pasauliui, kad tokių nelaimingų žmonių esama ir šiandien.

„Istorija yra pilna iššūkių, netekties ir skausmo, tačiau ji taip pat atspindi viltį, drąsą ir stebuklingą žmogaus dvasios prigimtį. Tikiuosi, kad praeities tyrinėjimas sustiprins žmonių supratimą apie dabartį“, – sako rašytoja, kurios knygos yra pelniusios apdovanojimų ir yra vienos perkamiausių iš „The New York Times“ knygų serijos.

Straipsnyje yra pasakojama pačios rašytojos istorija. Rūtos tėvas Jurgis Šepetys kartu su savo šeima artėjant sovietų armijai buvo priverstas bėgti iš Lietuvos, kai jam tebuvo ketveri. Jo šeima keliavo per Lenkiją ir apsistojo pabėgėlių stovyklose Austrijoje ir Vokietijoje. 1949 m. šeima persikėlė į JAV. New Yorkas, vėliau Brooklynas ir pagaliau

Detroitas, kur šeima įleido šaknis ir kur „juos šiltai priėmė lietuvių bendruomenė“. Rūtos senelis Jonas Šepetys buvo inžinierius, jis greitai susirado darbą. Vaikystėje Rūta dažnai girdėdavo apie sunkumus, kuriuos patyrė jos tėvas ir seneliai pabėgėlių stovyklose.

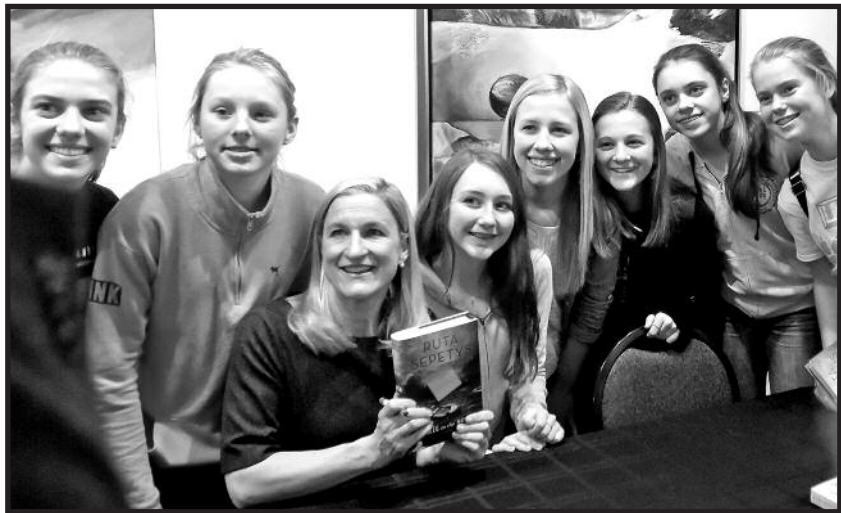
Straipsnyje rašoma, kad savo naująjį romaną „Druska jūrai“ rašytoja kaip tik ir skiria pabėgėlių temai. Medžiagą knygai ji trejus metus rinko šešiose šalyse, kalbėjosi su buvusiais pabėgėliais, kurių dauguma likimo buvo atskirti nuo savo šeimų ir artimųjų. Rašytoją sujaudino jų ryškūs pasakojimai apie praeitį. „Tūkstančiai jaunų našlaičių keliavo vieni, tiesiog sekdami kitų žingsniais“, – sako ji. Straipsnio autorė cituoja rašytojos R. Šepetys žodžius: „Kai užmerkiu akis, vis dar galiu matyti tuos vaikus, kurie buvo išmesti už borto gelbėjimosi liemenėmis, – jų galvutės buvo po vandeniu, o mažos kojytės – virš vandens. Aš vis dar girdžiu jų mamų šauksmus“.

Straipsnyje taip pat primenama, kad Lietuva pabėgėlius priima jau 20 metų ir solidarizuojausi su Europa pabėgėlių perkėlimo klausimu bei plėtoja pabėgėlių integracijos paramos sistemą tiems, kurie bando kurti naują gyvenimą Lietuvoje. Šalyje aktyviai veikia JT Pabėgėlių agentūra (UNHCR), glaudžiai bendradarbiaujanti su valdžios institucijomis ir siekianti pagerinti pabėgėlių įtraukimą ir įgilinimą. Taip pat užsimenama, kad daug pabėgėlių palieka Lietuvą, dažniausiai dėl ribotų integracijos galimybių.

Spalio mėnesį Rūta Šepetys atvyks į Lietuvą dalyvauti filmo pagal jos pirmąjį romaną „Tarp pilkų debesų“, iš karto tapusį pasauliniu bestseleriu, pristatyme.

„Pasaulyje vis dar yra žmonių, bėgančių nuo karo ir persekiojimo, – sako Rūta. – Netgi jūsų artimiausias kaimynas gali būti pabėgėlis, kuriam reikalingas šiltas sutikimas naujuosiuose namuose“, – sako iš Antrojo pasaulinio karo pabėgėlių šeimos kilusi Rūta Šepetys.

Parengta pagal „Delfi.lt“

Rūta Šepetys su jaunosiomis skaitytojomis Lemonte.

J. Kuprio nuotr.

JAV pilietis, perduodantis Lietuvos žinią Amerikai

„Lietuvos rytas“ rašo, kad „Donald Trumpo patarėjas Jonas Prunskis turi ką patarti ir lietuviams“. Tai Gertos Ališauskaitės pokalbis su medicinos daktaru apie sveikatą ir politiką.

Aš esu J. Prunskis, Amerikos pilietis, perduodantis Lietuvos žinią Amerikai”, – rašoma, kad taip paprastai prisistato JAV prezidento patarėjas, kuris yra ir Lietuvos garbės konsulas Aspen, Colorado valstijoje. Šis pokalbis vyko Vilniuje, dr. Prunskiui švenčiant 62-ąjį gimtadienį. Jis tą dieną dalyvavo Prezidento Valdo Adamkaus surengtoje konferencijoje „Europos ir transatlantinio atsparumo atkūrimas“ ir džiaugėsi, kad geresnio gimtadienio ir negalėjo įsivaizduoti.

Žurnalistė pasiteiravo – gal tapęs oficialiu JAV prezidento patarėju dr. Jonas ketina tapti politiku ir dirbti Baltuosiuose rūmuose? „Man pacientai yra ir bus svarbiausi, o į politiką nenoriu labiau gilintis, – atsakė pašnekovas. – Suprantu, kad Washingtonui esu naudingas dėl savo patirties. Nors bendrauti ir dalytis patirtimi su Baltųjų rūmų atstovais pradėjau dar Barack Obama esant prezidentu, patarėjo pareigas pradėjau eiti neseniai. Iki tol teko ilgai kandidatuoti. Dabar esu Sveikatos ir žmoniškųjų paslaugų departamente neseniai įsteigtos Tarpyvyriausybės skausmo valdymo gerosios patirties darbo grupės narys. Mūsų ekspertų grupė turi konkrečių užduočių – iki sausio mėnesio parengti programą, kuri padėtų sumažinti didžiausią Amerikos problemą – narkotikų vartojimą. Gal mažai kas žino, kad JAV užima pirmąją vietą pagal mirštamumą nuo narkotikų, – kasdien miršta 115 žmonių”.

Gydytojas, skausmo medicinos specialistas, paaiškino, kad situacija JAV paastrėjo prieš apytikriai du dešimtmečius. Prie to prisidėjo ne tik nevaldomas narkotikų plūdimas į šalį iš Meksikos ir Kinijos, bet ir farmacijos kompanijos, valdžia. Žmonės buvo priversti pripratyti prie vaistų nuo skausmo, o negavę jų imdavo medikamentus siūstis nelegaliai arba vartoti narkotikus. Dabartinė JAV sveikatos apsaugos sistema irgi skatina medikus skirti daugiau vaistų. Jis kritikavo ir, jo nuomone, ydingą elektroninės informacijos sistemą gydymo įstaigose, dėl kurios medikai patiria daugiau streso, privedančio netgi prie savijudybės. Gydytojai yra pervargę, atskaitas jiems tenka rašyti netgi namuose, todėl jie mažiau laiko gali skirti ligoniams ir skubotai paskiria vaistus. „Manau, tokios tvarkos netrukus bus atsisakyta, nes gydytojai nebegali to tverti. Bet čia, kaip sakiau, yra tik viena visos sveikatos apsaugos sistemos detalė, ja remiantis negalima vertinti visumos”, – sakė J. Prunskis.

Paklaustas apie Lietuvos sveikatos sistemos problemas, kaip svarbiausią įvardijo alkoholizmą. „Turiu pagirti sveikatos apsaugos ministrą Aurelijų Verygą už ryžtingą kovą su šia bėda. Žinau, kad ministro įvestos priemonės sulaukė audringų diskusijų ir nebuvo sutiktos išskėstomis rankomis. Tačiau, kiek domėjausi, regis, tos priemonės pasiteisina. Be to, turėčiau pagirti ir sistemą, pagal kurią rengiami būsimi medikai. Amerikoje labai vertinami gydytojai iš Lietuvos. Mano žmona, irgi gydytoja, kasmet skaito paskaitas „Santaros“ klinikose ir pripažįsta, kad ten dirba profesionalai, o didžiosios šalies ligoninės nenusileidžia geriausioms pasaulyje. Tačiau žinau, kad yra nemažai problemų dėl ligoninių regionuose”, – sakė dr. J. Prunskis, prisipažinęs, kad aktyviai dirbdamas JAV lietuvių bendruomenėje ir būdamas Lietuvos garbės konsulu Colorado valstijoje bei eidamas prezidento patarėjo pareigas turi galimybę padėti Lietuvai būdamas tarpininku tarp Amerikos ir Lietuvos.

„Kai manęs Lietuvos politikai klausia patarimų, išskiriu kelis dalykus, kuriuos būtina sutvarkyti: padidinti algas bei pensijas ir sumažinti biurokraciją verslui. Norint pritraukti užsienio investicijų, reikia palankesnių sąlygų. Be abejo, patirties galima semtis nebūtinai vien iš Amerikos, nes ir ten žmonės emigruoja iš valstijos į valstiją, ieškodami geresnių sąlygų, didesnių atlyginimų”, – sako pašnekovas.

Užklaustas apie prezidentą D. Trumpą J. Prunskis prisipažįsta, kad jį ir jo šeimą pažinojo dar prieš prezidento rinkimus ir jau tada turėjo savo nuomonę. „Bet, neslėpsiu, rinkimuose jį palaikyti pradėjau tik likus dviem kandidatams ir tada rinkausi, kaip sakoma, mažesnią blogį. Dėl savo sprendimo nesigailiu, nes Prezidentas D. Trump – puikus derybininkas, tuo net neabejoju. O jeigu jis ir nėra visose srityse stip-

Dr. Jonas Prunskis Vilniuje.

„Lietuvos ryto“ nuotr.

rus, ne bėda – juk ne vienas valdo šalį ir priima sprendimus. Vis dėlto manau, kad Lietuvoje formuojama gana siaura ir paviršutiniška nuomonė apie Amerikos prezidentą. Nors tikrai nesakau, kad ir aš jį visiškai suprantu, nesu komunikacijos ekspertas, į politiką pernelyg nesiveliu”, – sako. J. Prunskis, Lietuvai prezidento rinkimuose linkėjęs tvirto ir ryžtingo vadovo.

Sulaukęs klausimo apie savo ryšius su Lietuva ir išsaugotą lietuviybę, pašnekovas papasakojo apie savo šeimą ir vaikystės patirtį: „Mano tėvai į Ameriką atvyko po Antrojo pasaulinio karo, čia dirbo gydytojais. Mama Albina Pundytė-Prunskienė vėliau aktyviai užsiėmė visuomenine veikla, rūpinosi našlaičiais, gydė pinigų neturinčius emigrantus, be to, kartu su Gražina Ručyte-Landsbergiene įsteigė Lietuvos našlaičių globos komitetą. Mūsų namuose ga-

liojo griežtos taisyklės: dar dabar prisimenu, kad mums buvo draudžiama kalbėti nelietuviškai ir žiūrėti televizorių, todėl pirmą kartą anglų kalbą išgirdau tik darželyje. Buvo keista, bet greitai prisitaikiau. Žinoma, laikydavomės ir lietuviškų tradicijų – švėsdavome Kūčias, Kalėdas, Velykas, Jonines, minėdavome Vasario 16-ąją. Mokėjome ir tautinių šokių, dainų. Tėvai įskiepijo meilę Lietuvai ir patriotiškumo jausmą tiek man, tiek sesėms. Nors mano žmona nelietuvė, mūsų vaikai puikiai skaito, rašo ir kalba lietuviškai, o iki dešimtos klasės lankė šeštadieninę lietuvišką mokyklą. Man tai labai svarbu. Todėl mano šeima Lietuvą laiko antraisiais namais, čia nuolat atvykstame jau 25 metus”, – baigdamas pokalbį sakė dr. J. Prunskis.

Parengta pagal „Lietuvos rytas“

Kviečia studijuoti Lietuvoje

Valstybinis studijų fondas (VSF) informuoja, kad 2018 m. rugpjūčio 27 d. pradedamas valstybės paramos skyrimo užsienio lietuvių studijoms Lietuvos aukštosiose mokyklose konkursas.

Paramos skyrimo konkursas skelbiamas ir parama teikiama vadoaujantis Valstybės paramos užsienio lietuvių studijoms Lietuvos aukštosiose mokyklose skyrimo tvarkos aprašu, patvirtintu Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2016 m. gruodžio 27 d. įsakymu Nr. V-1160.

Užsienio lietuviams gali būti skiriama dviejų rūšių parama: stipendija ir/ar socialinė išmoka.

- Stipendijos mėnesinis dydis 123,50 Eur.
- Socialinė išmoka – tai vienkartinė išmoka, skiriama atsižvelgus į pretenduojančio gauti paramą asmens socialinę padėtį (nuo 203 Eur iki 319 Eur).

Parama neskiriama studentams, studijuojantiems kalbas tų šalių, iš kurių jie atvyko.

Užsienio lietuviai, studijuojantys Lietuvos aukštosiose mokyklose ir norintys gauti valstybės paramą 2018 m. rudens semestre, nuo 2018 m. rugpjūčio 27 d. iki 2018 m. rugsėjo 30 d. privalo:

- užsiregistruoti Fondo interneto tinklalapyje ir elektroniniu būdu užpildyti nustatytos formos paraišką. Paraiškos paramai gauti yra teikiamos elektroniniu būdu Fondo interneto tinklalapyje autorizuojantis per elektroninę bankininkystę arba elektroninio parašo sistemas;
- studentas, kuris dėl Paramos kreipiasi pirmą kartą, iki paraiškų teikimo termino pabaigos

privalo pateikti užsienio lietuvio statusą patvirtinančius dokumentus, arba teisės aktų nustatyta tvarka patvirtintas jų kopijas. Pretenduojantys į paramą asmenys turi pateikti:

- krašto lietuvių bendruomenės arba kitos institucijos išduotą lietuvių kilmę patvirtinantį dokumentą arba teisės aktų nustatyta tvarka patvirtintą jo kopiją,
- arba pateikti dokumentus, patvirtinančius, kad jie ne mažiau kaip 3 metus yra gyvenę užsienyje, o atvykę į Lietuvos Respubliką pradėjo mokytis ne žemesnėje nei aštunta klasėje.

– Studentas, norintis gauti socialinę išmoką, paraiškoje pažymi socialinį kriterijų, pagal kurį pretenduoja gauti socialinę išmoką, ir iki paraiškų teikimo termino pabaigos privalo pateikti Fondui socialinę padėtį patvirtinančius dokumentus (šeimos narių skaičių patvirtinančius dokumentus, mirties liudijimus ir pan.) arba teisės aktų nustatyta tvarka patvirtintas jų kopijas, išskyrus atvejus, kai Fondas nurodo, kad dokumentų pateikti nereikia.

Užsienio lietuvio statusą patvirtinančius dokumentus ir socialinę padėtį patvirtinančius dokumentus studentas turi išsiųsti registruotu paštu arba atnešti į Fondą.

Išsivio ar užsienio lietuvio statusą patvirtinančius dokumentus ir socialinę padėtį patvirtinančius dokumentus studentas turi išsiųsti registruotu paštu arba atnešti į Fondą.

Daugiau informacijos apie Paramos suteikimo sąlygas ir tvarką teikiama telefonu (8 5) 2639158 bei Fondo interneto tinklalapyje www.vsf.lrv.lt.

Parengė Vitalius Zaikauskas

LIETUVA IR PASAULIS

Lietuvos politikai – apie J. McCain netektį

Vilnius (LRT) – Lietuvos politikai sako, kad John McCain buvo labai įtakingas politikas, išskirtinis Lietuvos draugas, visada kėlęs pasauliui ir Lietuvai aktualias problemas, ir lieka visiems pavyzdžiu, kad demokratija privalo būti tvirta savo principingumu.

„J. McCain, kurio netekome – itin didelė Jungtinių Amerikos Valstijų ir tarptautinė politikos asmenybė. Jis buvo ir lieka pavyzdys, kad demokratija privalo būti tvirta savo principingumu. Ir turėti stuburą, nebūti veikiamą jokių konjunktūrinių pragmatinių svyravimų“, – sakė Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo pirmininkas prof. Vytautas Landsbergis.

Pasak V. Landsbergio, J. McCain buvo principų žmogus ir nesvyruojantis nuoseklios linijos politikas, jam imponavo Lietuvos nepriklausomybė, nuoseklumas, ir jis buvo tikras Lietuvos draugas.

„Jo netektis – nuostolis ir Lietuvai, ir pasauliui“, – kalbėjo V. Landsbergis.

Užsienio reikalų ministras Linas

Linkevičius teigė, kad Lietuva ir visas demokratiškas pasaulis neteko didžio žmogaus: „Tokius žmones paprastai vadiname savo laikmečio sąžine – be jokių abejonių galima taip teigti. Ir mums ypatingai svarbu, kad jis buvo labai jautrus mūsų regionui, mūsų problemoms iššūkiams ir rizikomis, kurių tikrai pakanka“.

Pasak ministro: „Niekada žodžių nevyniojo į vata, niekada nesistengė paslėpti po kažkokiomis gražiomis frazėmis. Tai be jokios abejonės – žmogus, kuris yra gavęs parako. Ir tiesiogine prasme, ir netiesiogine. Kuris buvo nelaisvėje ir žino, kas yra laisvė, kas yra ta kaina, o gal dar ir todėl visada pozicija buvo principinga“, – sakė L. Linkevičius.

Ministro teigimu, J. McCain palikimas neišblės.

81-erių Vietnamo karo veteranas, parlamentaras J. McCain mirė pralaimėjęs kovą su smegenų vėžiu. Senate jis dirbo ilgiau kaip tris dešimtmečius.

D. Henke susitiko su Seimo pirmininku

Vilnius (BNS) – Seimo pirmininkas susitikęs su Pasaulio Lietuvių Bendruomenės (PLB) atstovais, pripažino, kad prezidentės veto dėl dvigubos pilietybės referendumo kartelę sumažinusių pataisų turi pagrindo ir gali būti neatmestas seime.

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės pirmininkė Dalia Henke po susitikimo dėstė, jog tikisi, kad aukščiausi valstybės vadovai agituos aiškindami, ką reiškia pilietybės išsaugojimas ir kad Lietuvai reikalingi piliečiai. Be kita ko, ji pabrėžė, kad svarbu, jog Seime būtų greičiau priimti sprendimai dėl referendumo datos ir kitų organizacinių klausimų bei pradėtas šviečiamasis darbas.

„Mes esame gana susirūpinę, kad vasara prabėgo, liko devyni mėnesiai būtent iki prezidento rinkimų, su tais prezidento rinkimais surišamas galimas referendumas, ir esame sunerimę, kad iš tikrųjų dar jokie žingsniai konkretūs nėra pradėti“, – sakė D. Henke.

Ji pasidžiaugė sulaukusi V. Pranciečio pažado, kad referendumo klausimai bus sprendžiasi Seimo rudens sesijos pradžioje.

Politikai svarsto galimybę su prezidento rinkimais kitais metais skelbti referendumą dėl dvigubos pilietybės instituto išplėtimo. Dvigubos pilietybės galimybės siekia išeivių bendruomenė.

Seimas pavasario sesijoje priėmė pataisas, kurios leistų dvigubą pilietybę įteisinti už tai pasisakius daugiau kaip pusei referendumo dalyvių, o ne visų piliečių, tačiau prezidentė Dalia Grybauskaitė šias pataisas grąžino Seimui svarstyti iš naujo dėl galimo prieštaravimo Konstitucijai.

PLB vadovė D. Henke susitiko su seimo pirmininku V. Pranciečiu. D. Labučio/ELTA nuotr.

Pagerbti nužudytieji Lietuvos vyriausybės nariai

Ukmergės r., (ELTA) – Ukmergės rajone, Kadrėnuose, rugpjūčio 25 dieną atidengtas tarpukario Lietuvos ministrams įamžinti skirtas memorialas. Jis skirtas 1941-1942 metais sovietmečiu nužudytiems aštuoniolikai Lietuvos ministrų kabineto narių. Daugiausia jų buvo sušaudyta ir palaidota masinėse kapavietėse Sverdlovsko (dabartinio Jekaterinburgo) srityje, Rusijoje.

18-os paminklų memorialas pastatytas Kadrėnų kaime esančiame Didžiosios kovos apygardos partizanų

parke.

Šis edukacinis istorinės atminties projektas įtrauktas į Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmečio minėjimo programą.

Kiekvienas memorialo paminklas turi specialią hologramą, kuri leis turintiems išmaniuosius telefonus perskaityti informaciją apie įamžintą žmogų keliomis kalbomis. Tuo siekiama, kad kuo daugiau jaunų žmonių šiuolaikinėmis technologijomis susipažintų su savo šalies istorija bei ją kūrusiai žmonėmis.

Vilniuje atidarytas B. Nemcovo skveras

Vilnius (Alkas.lt) – Prieš 3 metus Maskvoje nužudyto politiką, demokratą Boriso Nemcovo draugai, bendražygiai ir šeimos nariai kartu su vilniečiais rugpjūčio 24 d. pavakare prie Rusijos ambasados Latvių gatvėje atidarė B. Nemcovo vardo skve-

ra.

Vilnius – antrasis pasaulyje, drąsiai įamžinęs rusų demokrato B. Nemcovo atminimą. Šiomet Washingtone Wisconsin aveniu atkarpa prie Rusijos ambasados taip pat buvo pavadinta B. Nemcovo vardu.

Mirė JAV senatorius J. McCain

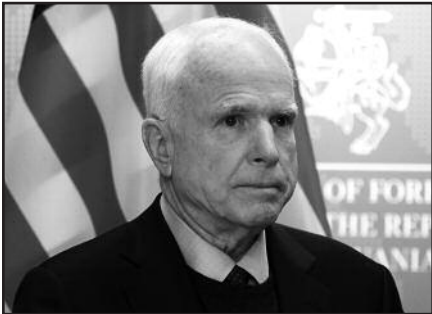
Washingtonas (ELTA) – Sulaukęs 81-erių metų, mirė JAV senatorius, Vietnamo karo didvyris ir buvęs kandidatas į šalies prezidentus John McCain.

Pranešama, kad politiko gyvybė užgeso rugpjūčio 25 dieną šeimos narių apsuptyje.

2017 metų liepą J. McCain buvo diagnozuotas agresyvios formos smegenų vėžys, jam buvo taikomas gydymas. Tačiau senatoriaus šeima informavo, kad jis nusprendė nutraukti gydymą.

J. McCain, JAV karinio jūrų laivyno admiralų sūnus ir anūkas, patarnavo šalies laivyne, buvo jo lakūnas. Jo pilotuojamas lėktuvas 1967 metais buvo numuštas virš Šiaurės Vietnamo ir jis buvo paimtas į nelaisvę, kur išbuvo daugiau kaip penkerius metus.

1983 metais J. McCain tapo Arizonos valstijos atstovu Kongrese, o nuo

Mirė senatorius J. McCain. URM nuotr.

Popiežius atvyko vizito į Airiją

Dublinas (ELTA) – Rugpjūčio 25 dieną atvykęs dviejų dienų istorinio vizito į Airiją, popiežius Pranciškus teigė jaučiantis gėdą ir skausmą dėl Katalikų Bažnyčios nesugebėjimo susitvarkyti su metų metus trunkančiais lytinio išnaudojimo skandalais.

„Bažnyčios vadovybės nesugebėjimas spręsti šių pasibjaurėtinų nusikaltimų sukėlė teisingą pasipiktinimą ir lieka katalikų bendruomenės skausmo bei gėdos šaltiniu. Aš pats jaučiu tuos pačius jausmus“, – kalbėjo pontifikas, stovėdamas šalia Airijos ministro pirmininko Leo Varadkar.

„Žaizdos vis dar atviros ir dar liko daug nuveikti, kad būtų įvykdytas teisingumas tiesos ir išgijimo nusielpniusių aukų bei nukentėjusiųjų atžvilgiu. Šventasis Tėve, aš jūsų prašau pasinaudoti savo pareigomis bei įtaka užtikrinant, kad tai būtų įvykta ir čia, Airijoje, ir visame pasaulyje“, – sakė šalies premjeras.

L. Varadkar paminėjo daugybę Airijoje iškilusių seksualinio išnaudojimo skandalų, pavadinęs juos Katalikų bažnyčios, valstybės ir visuomenės plačiąja prasme dėmėmis, kurios po savęs paliko skausmą bei kančias.

Nutraukia pagalbą Gazai ir Vakarų Krantui

Washingtonas (ELTA) – JAV prezidentas Donald Trump nurodė nutraukti daugiau nei 200 mln. JAV dolerių ekonominę pagalbą, kuri turėjo būti skirta Gazai ir Vakarų Krantui.

Pasak Valstybės departamento,

toks sprendimas priimtas siekiant užtikrinti, kad pinigai būtų skirti nepažeidžiant JAV nacionalinių interesų.

Palestinos ir Jungtinių Valstijų santykiai tapo itin komplikuoti tada, kai į valdžią atėjo D. Trump.

„Trump Organization“ finansų vadovas noliečiamas

Washingtonas (ELTA) – Donald Trump organizacijos „Trump Organization“ finansų vadovas Allen Weisselberg turi teisinę noliečiamybę tyrimė dėl neteisėtos Michael Cohen veiklos.

Anksčiau A. Weisselberg buvo gavęs šaukimą duoti parodymus prokurorams, tiriantiems M. Cohen - buvusio ilgamečio asmeninio D. Trump teisininko – veiklą.

M. Cohen pripažino, kad, D. Trump vardu sumokėjęs už tylą dviem moterims, teigiančioms, kad turėjo romanus su prezidentu, ir kad šie mokėjimai buvo atlikti pažeidžiant JAV rinkimų finansavimo įstatymus.

A. Weisselberg minimas M. Cohen slapta padarytame garso įrašė, kuriame kalbama apie mokestį už šių numanomų D. Trump meilužių tylėjimą.

Saugumo sumetimais atšaukė veganų šventę

Lilis, Prancūzija (BNS) – Šiaurės Prancūzijos miesto Calais valdžia paskelbė, kad atšaukia planuotą veganų šventę, nes nuogastauja, kad gali kilti viešosios tvarkos pažeidimų, tačiau organizatoriai tvirtina, kad tokį sprendimą paskatino „medžiotojų ir ūkininkų“ grasinimai.

Calais merija pareiškė, kad buvo priversta atšaukti rugsėjo 8-ąją turėjusį įvyktį renginį, siekdama užtikrinti viešąją saugumą ir apsaugoti organizatorius bei svečius nuo galimo pykčio protrūkio.

Valdžios institucijos buvo informuotos apie veiksmus, „kuriais siekiama sukelti neramumų ir pažeisti viešąją tvarką“..

Birželį prancūzų mėsaininkai kreipėsi į šalies vidaus reikalų ministrą, prašydami apsaugoti juos nuo vega-

nizmo propaguotojų, „norinčių didžiulei daugumai žmonių įpiršti savo gyvenimo būdą“, išpuolių ir bauginimų.

Balandį vandalai kraują primešančiu raudonu skysčiu apipylė kelias mėsines šiauriniame Aukštutinės Prancūzijos regione, kuriam priklauso Calais, o mėsaininkų konfederacija CFBCCT pranešė, kad tokių išpuolių būta ir pietiniame Occitanijos regione.

Kovą vienai veganei sūrio gamintojai buvo iškelta baudžiamoji byla dėl „Facebook“ komentaro apie per teroro išpuolį nužudytą parduo-tuvės mėsaininką.

Maisto gamintojai siekia, kad įstatymų leidėjai uždraustų vadinti mėsiniškus produktus „kepsniais“, „filė“, „kumpiais“ ar „dešromis“.

Lietuvos diplomatai JAV prisimena susitikimus su senatoriumi McCain

Amžinas Lietuvos ir visų laisvę mylinčių žmonių draugas. Ši nuotrauka „daryta 2014 m. kovą, senatoriui John McCain tik sugrįžus iš Ukrainos ir Krymo, kurį aneksavo Rusija. Senatorius tuomet prisiekė: ‘Aš niekada nenuleisiu rankų – kol gyvas būsiu, kovosiu už Ukrainos nepriklausomybę!’. Mes visuomet prisiminsime John McCain kaip bebaimį kovotoją ir herojų, tesiils jį ramybėje...”, rašo savo „Facebook” paskyroje LR garbės konsulė Pietų Kalifornijai Daiva Čekanauskaitė Navarrette.

LR garbės konsulė Daiva Čekanauskaitė Navarrette su senatoriumi John McCain 2014 m. kovą.

Didžiulė garbė buvo sutikti žmogų, kurio vardas asocijuojasi su laisve, drąsa, įkvėpiančiu pavyzdžiu. Įsimintiniausi būna pirmasis (2004) ir paskutinis (2017) susitikimai/pokalbiai. Jo gebėjimas įsiklausyti ir suprasti Lietuvos situaciją, nenuilstama parama mūsų laisvei ir artima bičiulystė su Lietuva buvo unikali! John McCain netekome, bet jo kovotojo dvasia ilgai gyvens ir rodys pavyzdį daugeliui iš mūsų”, „Facebook” paskyroje mintimis dalijasi LR ambasados Washingtonė patarėjas Kęstutis Vaškelevičius.

LR užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius, senatorius John McCain ir Kęstutis Vaškelevičius 2017 m.

Remkime Draugo fondą

Nuo 1992 metų Draugo fondas padeda išlaikyti mūsų lietuvišką, katalikišką „Draugo” laikraštį. Prisiminkite Draugo fondą savo testamente. Keletas stambesnių palikimų užtikrins „Draugo” laikraščio gyvavimą daugelį metų!

DRAUGO FONDAS

4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629 • tel. 773-585-9500
www.draugofondas.org

A † A INŽ. JONAS SMALSTYS

Mirė 2018 m. rugpjūčio 26 d. Homer Glen, IL.
Gimė 1922 m. lapkričio 28 d. Lietuvoje, Rokiškio apskr., Aukštakalnių kaime.
Inž. Jonas Smalstys dirbo Sargent & Lundy Engineering Company.
Nuliūdę liko: žmona Irena Labeikaitė Smalstienė, giminės, draugai ir kiti artimieji. Pašarvotas bus trečiadienį, rugpjūčio 29 d. 10 val. ryto Pal. Jurgio Matulaičio misijoje, 14911 127th St., Lemont, IL 60439, kur 11 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios už velionio sielą. Laidotuvės privačios.
Kviečiame visus draugus, artimuosius ir pažįstamus atsišveikinti su a. a. Jonu Smalsčiu.

Laidot. direkt. Donald M. Petkus, 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

ATLANTIC Express Corp.

SIUNTINIAI Į VISĄ EUROPOS SĄJUNGĄ

+ Ukraina, Baltarusija, Moldova, Rusija

Greičiausi pristatymo terminai

Kiekviena dėžė nemokamai apdrausta \$100

Siūlome automobilių gabenimą į visas pasaulio šalis, automobilių pirkimą iš visų JAV auksionų, asmens turto perkraustymą

Siuntinių paėmimas iš namų

Asmeninės siuntos 708-907-3000

Sekite savo siuntas: AtlanticExpressCorp.com/tracking

Centrinio ofiso adresas: 8801 S. 78TH AVE, BRIDGEVIEW, IL 60455

Siuntinių Priėmimo Vietos

Atlantic Express Centrinio Ofisas
8801 S. 78th Ave. Bridgeview, IL 60455
Tel: 708-907-3000

Rūta
6551 South Cass Ave Westmont, IL 60559
Tel: 630-964-7882

Eurus Deli
22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137
Tel: 630-469-4290

Biomed
360 Townline Rd. Mundelein, IL 60060
Tel: 847-566-6676

Royal Petal
188 E. Wend St. Lemont, IL 60439
Tel: 630-257-0339

Excel Insurance
5150 W. Belmont Ave #4, Chicago, IL 60641
Tel: 773-777-4700

Romanian American Network
6201 W. Howard St. 83 Niles, IL 60714
Tel: 847-897-6710

Granitex
704 N. Larch Ave. Elmhurst, IL 60126
Tel: 630-888-1838

Harvest Fresh
(Vit. Booth) 100 E. Rand Rd. Arlington Hights, IL 60004
Tel: 224-625-0331

Real Exteriors
3740 N. 25th Ave. Suite D Schiller Park, IL 60176
Tel: 847-671-1155

Lithuanian Plaza
9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465
Tel: 708-599-9866

Galos Caves
6501 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634
Tel: 773-283-7701

Kunigaikščių Užėja
6312 S. Harlem Ave, Summit, IL 60501
Tel: 708-594-5622

Biomed 2
4548 N. Harlem Ave. Harwood Heights, IL 60706
Tel: 773-666-2430

Kalyra
338 S. Rohlwing Rd. Palatine, IL 60074
Tel: 847-776-7766

Continental USA
2207 W Chicago Ave, Chicago, IL 60622
Tel: 773-489-9770

Ina Stankevičienė
Adresas: 2711 W. 71st Street Chicago, IL 60629
Tel: 773-476-5999

Pasidalinkite nuomone
facebook
www.facebook.com/draugolaikrastis

CHIRURGAI

PETRAS V. KISIELIUS, MD, FACS
INKSTŲ, PŪSLĖS, PROSTATOS
GYDYMAS BEI CHIRURGIJA
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
Tel. 331-221-9004

AKIŲ LIGOS

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DANTŲ GYDYTOJAI

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarti galima angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
Tel. 708-422-8260

ADVOKATAI

Advokatas
GINTARAS P. ČEPĖNAS
6436 S. Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629
Tel. 773-582-4500
Valandos susitarus

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **Sutvirtinimo sakramentą Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijoje** (Lemont, IL) š. m. spalio 7 d. 1 val. p. p. teiks Jo Ekscelencija Kau-no arkivyskupas Lionginas Virbalas SJ. Kviečiame dalyvauti.

■ **Spalio 14 d. 1 val. p. p. Pasaulio lietuvių centre** Lemonte, didžiojoje salėje, vyks metinis „Draugo“ pobūvis – pietūs ir koncertas. Kviečiame dalyvauti. Užsisakyti bilietus galima „Draugo“ administracijoje darbo dienomis, nuo 8:30 val. r. iki 4:30 val. p. p. tel. 773-

585-9500 arba atvykus asmeniškai – 4545 West 63 g. Čikagoje.

■ **Lietuvių Fondo pokylis „Visi mes esam Lietuva“** vyks š. m. lapkričio 3 d. Pasaulio lietuvių centre, 14911 127th St., Lemont, IL 60439. Muzikinę programą atliks talentingi jaunieji muzikantai: Dovas Lietuvninkas (trimitas) ir Tadas Motiečius (akordeonas). Kokteiliai – 5:30 val. v.; koncertas – 6:30 val. v.; šventinė vakarienė – 7:30 val. v. Tel. pasiteiravimui: 630-257-1616.

Ateitininkų namų ąžuolynas
1380 Castlewood Drive
Lemont, IL 60439

Rugsėjo 2 d., sekmadienį, 12:30 val. p. p.
kviečiame visus, didelius ir mažus, į tradicinį atsisveikinimo su vasara Lietuvos šaulių sąjungos išeivijoje pikniką.
Gera nuotaika, maloni aplinka, tradicinis šašlykas – puiki pradžia užbaigiant darbingus Lietuvos Šimtmečio metus.

- Gros ir dainuos Paulius Strolia
- Veiks lietuvių dailininkų mugė
- Loterija ir viktorina „Ar pažįsti Lietuvą?“

Dėl informacijos kreiptis tel. 708-288-4393 arba 773-899-1065

Švč. Mergelės Marijos Gimimo šventė

Parapijos atlydai ir 91-asis metinis pokylis
6812 S. Washtenaw Ave. Chicago, IL 60629

Maloniai Jus kviečiame dalyvauti Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčios kasmetiniuose Šiluvos atlyduose, kurie prasidės **rugsėjo 2 d., sekmadienį, ir baigsis rugsėjo 9 dieną.** Savaitės dienomis šv. Mišios bus aukojamos **11 val. ryto.** Kiekvieną dieną bus speciali intencija. Atlydus ves svečias iš Lietuvos kun. Gintautas Kuliešius, Vilkaviškio vyskupijos Vyskupo generalvikaras.

Šiais metais mūsų parapija švenčia 91-uosius įkūrimo metus (įsteigta 1927 m.). **Metinis parapijos pokylis įvyks rugsėjo 9 d., sekmadienį, Šiluvos atlydų uždarymo dieną, 1 val. p. p. parapijos salėje: šventiniai pietūs, sveikiniai, programa ir loterija.**

Siūlome iš anksto užsisakyti vietas arba visą, 10 vietų stalą ir nusipirkti bilietus į pokylį. Bilietai: suaugusiems – 50 dol., vaikams (iki 14 metų) – 25 dol. Vaisiai galės žaisti krepšinį sporto salėje, taip pat bus pastatyta „Jungle Jumps“ šokdynė mažyliams. **Daugiau informacijos suteiks Audra tel. 773-776-4600.**

Visus kviečiame kuo aktyviau dalyvauti procesijoje **rugsėjo 9 d., sekmadienį. Eiseną pradėsime 11 val. r.** klebonijos kieme ir eisime iki bažnyčios, kurioje bus aukojamos šv. Mišios. Kviečiame lietuvių bendruomenę, įvairių organizacijų atstovus dalyvauti su vėliavomis, plakatais, pasipuošusius tautiniais kostiumais.

Pokylio metu vyks loterija. Loterijos bilietus galite įsigyti sekmadieniais po šv. Mišių bažnyčioje arba darbo dienomis parapijos raštinėje. Prašome ant loterijos bilietų užrašyti savo vardą, pavardę ir telefono numerį. **Bilietus grąžinti iki rugsėjo 1 d.**

Čekius rašyti „Nativity B.V.M.“ parapijos vardu ir siųsti paštu arba įdėti į aukų krepšelį rinkliavos metu.

Telaimina Jus ir Jūsų šeimas Dievas

Klebonas kun. Jaunius Kelpšas

Virtualus žemėlapis plečiasi į Vidurio Vakarų

Pirma stotelė: Šv. Antano bažnyčia Cicero, IL.

Jono Kuprio nuotr.

Projekto „Tikslas – Amerika“ vykdytojai šių metų kelionę po Vidurio Vakarų valstijas pradėjo ir užbaigs Čikagoje. Tris savaites Aistė ir Augustinas Žemaičiai fotografuos, filmuos, aprašinės ir žymės virtualiame žemėlapyje visas svarbias lietuviško istorinio bei kultūrinio paveldo vietas.

Vyduo jaunimo fondo Vardinių stipendijų įteikimas

2018 metų rugsėjo 9 dieną
12:30 val. p. p.

Lietuvių Dailės muziejuje „Siela“
Pasaulio lietuvių centre, Lemonte, IL

- ♦ akademinė dalis
- ♦ meninė programa:
Linda Veleckytė ~ Petras Aglinskas
- ♦ vaisės

GEDIMINO LITUANISTINĖ MOKYKLA

**Pradeda mokinių registraciją
2018-2019 mokslo metams.**

Į mokyklą priimami vaikai nuo 3 metų.
Mokslo metų pradžia rugsėjo 8 d.

Informacija: glm.ilinojus@gmail.com
Direktorė Jurita Gonta 847-630-0098
116 N Lake St, Mundelein, IL 60060